

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบร่างพระราชบัญญัติศูนย์กลางการประกอบธุรกิจทางการเงิน
พ.ศ.

หลักการ

ให้มีกฎหมายว่าด้วยศูนย์กลางการประกอบธุรกิจทางการเงิน

เหตุผล

เพื่อส่งเสริมให้ประเทศไทยเป็นศูนย์กลางการประกอบธุรกิจทางการเงินของโลกและดึงดูดผู้ประกอบการธุรกิจทางการเงินจากต่างประเทศให้มาประกอบธุรกิจในไทย จึงต้องมีการกำหนดแนวทางในการส่งเสริมและกำกับดูแลแก่ผู้ประกอบการเป้าหมาย โดยเฉพาะ รวมถึงการให้สิทธิประโยชน์ต่าง ๆ อันจะช่วยพัฒนาระบบนิเวศของอุตสาหกรรมการเงิน รวมถึงพัฒนาบุคลากรและโครงสร้างพื้นฐานให้สอดคล้องกับความต้องการของบริษัทด้านการเงินระดับโลก จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศ
ในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป เว้นแต่บทบัญญัติในหมวด ๔ หมวด ๕ และหมวด ๖
ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันประกาศ
ในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ในพระราชบัญญัตินี้

“ผู้ประกอบการธุรกิจเป้าหมาย” หมายความว่า ผู้ได้รับอนุญาตให้ประกอบ
ธุรกิจเป้าหมายตามพระราชบัญญัตินี้

“ธุรกิจเป้าหมาย” หมายความว่า

- (๑) ธุรกิจธนาคารพาณิชย์
- (๒) ธุรกิจบริการการชำระเงิน
- (๓) ธุรกิจหลักทรัพย์
- (๔) ธุรกิจสัญญาซื้อขายล่วงหน้า
- (๕) ธุรกิจสินทรัพย์ดิจิทัล
- (๖) ธุรกิจประกันภัย
- (๗) ธุรกิจนายหน้าประกันภัยต่อ
- (๘) ธุรกิจทางการเงินหรือธุรกิจอื่นที่เกี่ยวข้องหรือสนับสนุนธุรกิจ

ทางการเงินตามที่คณะกรรมการประกาศกำหนดโดยอนุมัติของคณะรัฐมนตรี

“ธุรกิจธนาคารพาณิชย์” หมายความว่า ธุรกิจธนาคารพาณิชย์
ตามกฎหมายว่าด้วยธุรกิจสถาบันการเงิน

“ธุรกิจบริการการชำระเงิน” หมายความว่า บริการการชำระเงินภายใต้
การกำกับตามกฎหมายว่าด้วยระบบการชำระเงิน

“ธุรกิจหลักทรัพย์” หมายความว่า ธุรกิจหลักทรัพย์ตามกฎหมายว่าด้วย
หลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์

“ธุรกิจสัญญาซื้อขายล่วงหน้า” หมายความว่า ธุรกิจสัญญาซื้อขาย
ล่วงหน้าตามกฎหมายว่าด้วยสัญญาซื้อขายล่วงหน้า

“ธุรกิจสินทรัพย์ดิจิทัล” หมายความว่า ธุรกิจสินทรัพย์ดิจิทัลตามกฎหมาย
ว่าด้วยการประกอบธุรกิจสินทรัพย์ดิจิทัล

“ธุรกิจประกันภัย” หมายความว่า การประกอบธุรกิจประกันชีวิต
ตามกฎหมายว่าด้วยการประกันชีวิต และการประกอบธุรกิจประกันวินาศภัยตามกฎหมาย
ว่าด้วยการประกันวินาศภัย

“ธุรกิจนายหน้าประกันภัยต่อ” หมายความว่า การประกอบธุรกิจ
เป็นนายหน้าประกันชีวิตต่อตามกฎหมายว่าด้วยการประกันชีวิต และการประกอบธุรกิจ
นายหน้าประกันวินาศภัยต่อตามกฎหมายว่าด้วยการประกันวินาศภัย

“ผู้มีอำนาจในการจัดการ” หมายความว่า

(๑) ผู้จัดการ รองผู้จัดการ ผู้ช่วยผู้จัดการ กรรมการซึ่งเป็นผู้บริหารของผู้ประกอบธุรกิจเป้าหมาย หรือผู้ซึ่งมีตำแหน่งเทียบเท่าที่เรียกชื่ออย่างอื่น

(๒) บุคคลซึ่งผู้ประกอบธุรกิจเป้าหมายมอบหมายหรือทำสัญญาให้มีอำนาจในการบริหารงานทั้งหมดหรือบางส่วน หรือ

(๓) บุคคลซึ่งมีพฤติการณ์ในการควบคุมหรือครอบงำการบริหารจัดการหรือการประกอบธุรกิจเป้าหมายของบุคคลตาม (๑) หรือ (๒)

“ผู้ถือหุ้นรายใหญ่” หมายความว่า บุคคลซึ่งถือหุ้นหรือมีไว้ซึ่งหุ้นของผู้ประกอบธุรกิจเป้าหมายเกินร้อยละสิบของหุ้นที่จำหน่ายได้แล้วทั้งหมด และให้นับรวมหุ้นที่ถือโดยผู้ที่เกี่ยวข้องกับบุคคลดังกล่าว

“ผู้เกี่ยวข้อง” หมายความว่า บุคคลซึ่งมีความสัมพันธ์กับอีกบุคคลหนึ่งในลักษณะดังต่อไปนี้

(๑) เป็นคู่สมรส

(๒) เป็นบุตรหรือบุตรบุญธรรมที่ยังไม่บรรลุนิติภาวะ

(๓) เป็นบริษัทที่ผู้ถือหุ้นรายใหญ่หรือบุคคลตาม (๑) หรือ (๒) มีอำนาจในการจัดการ ควบคุมคะแนนเสียงส่วนใหญ่ในที่ประชุมผู้ถือหุ้น หรือมีสิทธิบงัดมติในที่ประชุมใหญ่ผู้ถือหุ้น หรือควบคุมการแต่งตั้งหรือถอดถอนกรรมการ

(๔) เป็นบริษัทลูกของบริษัทตาม (๓)

(๕) เป็นบริษัทร่วมของบริษัทตาม (๓)

(๖) เป็นตัวการ ตัวแทน หรือ

(๗) บุคคลอื่นที่มีลักษณะตามที่คณะกรรมการประกาศกำหนด

ในกรณีที่บุคคลใดถือหุ้นในบริษัทใดตั้งแต่ร้อยละสิบขึ้นไปของหุ้นที่จำหน่ายได้แล้วทั้งหมดไม่ว่าโดยทางตรงหรือทางอ้อม ให้สันนิษฐานไว้ก่อนว่าบริษัทนั้นเป็นผู้ที่เกี่ยวข้องตามวรรคหนึ่งกับบุคคลดังกล่าว เว้นแต่จะพิสูจน์ได้ว่ามิได้เป็นผู้ที่เกี่ยวข้อง

“ผู้มีถิ่นที่อยู่ต่างประเทศ” หมายความว่า บุคคลที่ไม่มีถิ่นที่อยู่ในประเทศไทยดังต่อไปนี้

(๑) นิติบุคคลที่ตั้งอยู่นอกประเทศไทยและจัดตั้งตามกฎหมายของต่างประเทศ

(๒) องค์กรของรัฐบาลต่างประเทศที่ตั้งอยู่นอกประเทศไทย

(๓) สำนักงานสาขาของนิติบุคคลไทยที่ตั้งอยู่นอกประเทศไทย

(๔) ตัวแทนของนิติบุคคลไทยที่ตั้งอยู่นอกประเทศไทยและเป็นนิติบุคคลที่จัดตั้งตามกฎหมายของต่างประเทศ

(๕) บุคคลธรรมดาซึ่งไม่มีสัญชาติไทย และมีถิ่นที่อยู่ในต่างประเทศหรือเข้าเมืองโดยชอบด้วยกฎหมายแต่ไม่มีใบสำคัญประจำตัวคนต่างด้าวหรือใบสำคัญถิ่นที่อยู่ในประเทศไทย

“คณะกรรมการ” หมายความว่า คณะกรรมการกำกับและส่งเสริม
ศูนย์กลางการประกอบธุรกิจทางการเงิน

“สำนักงาน” หมายความว่า สำนักงานคณะกรรมการกำกับและส่งเสริม
ศูนย์กลางการประกอบธุรกิจทางการเงิน

“ผู้อำนวยการ” หมายความว่า ผู้อำนวยการสำนักงานคณะกรรมการกำกับ
และส่งเสริมศูนย์กลางการประกอบธุรกิจทางการเงิน

“พนักงานเจ้าหน้าที่” หมายความว่า ผู้ซึ่งนายกรัฐมนตรีแต่งตั้งให้
ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๔ ให้นายกรัฐมนตรีรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มี
อำนาจแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่ เพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

หมวด ๑

คณะกรรมการกำกับและส่งเสริมศูนย์กลางการประกอบธุรกิจทางการเงิน

มาตรา ๕ ให้มีคณะกรรมการคณะหนึ่งเรียกว่า “คณะกรรมการกำกับ
และส่งเสริมศูนย์กลางการประกอบธุรกิจทางการเงิน” ประกอบด้วย

(๑) รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง เป็นประธานกรรมการ

(๒) กรรมการโดยตำแหน่ง จำนวนเจ็ดคน ได้แก่ ปลัดกระทรวงการคลัง
ปลัดกระทรวงมหาดไทย เลขาธิการคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน เลขาธิการ
คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน ผู้ว่าการธนาคารแห่งประเทศไทย
เลขาธิการคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัย และเลขาธิการ
สำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์

(๓) กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวนไม่น้อยกว่าสามคนแต่ไม่เกินห้าคน
โดยในจำนวนนี้อย่างน้อยต้องเป็นผู้ทรงคุณวุฒิด้านการเงิน ด้านกฎหมายทางการเงิน
และด้านบัญชี ด้านละหนึ่งคน

ให้ผู้อำนวยการเป็นกรรมการและเลขานุการ และแต่งตั้งเจ้าหน้าที่
สำนักงานจำนวนไม่เกินสองคนเป็นผู้ช่วยเลขานุการ

ให้นายกรัฐมนตรีเสนอชื่อกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิต่อคณะรัฐมนตรี
เพื่อพิจารณาแต่งตั้ง

มาตรา ๖ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิต้องมีสัญชาติไทย มีอายุไม่ต่ำกว่า
สามสิบห้าปีในวันที่ได้รับแต่งตั้ง และไม่มีลักษณะต้องห้าม ดังต่อไปนี้

(๑) เป็นคนไร้ความสามารถหรือคนเสมือนไร้ความสามารถ

- (๒) เป็นบุคคลล้มละลายหรือเคยเป็นบุคคลล้มละลายทุจริต
- (๓) เป็นข้าราชการ พนักงาน หรือลูกจ้าง ของส่วนราชการ รัฐวิสาหกิจ ราชการส่วนท้องถิ่น หรือหน่วยงานอื่นของรัฐ
- (๔) เป็นกรรมการหรือผู้บริหาร ผู้มีอำนาจในการจัดการ พนักงาน ลูกจ้าง ที่ปรึกษา หรือผู้ดำรงตำแหน่งอื่นใดของผู้ประกอบธุรกิจเป้าหมายตามพระราชบัญญัตินี้
- (๕) เป็นหรือเคยเป็นผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง สมาชิกสภาท้องถิ่น กรรมการหรือผู้ดำรงตำแหน่งที่รับผิดชอบบริหารพรรคการเมือง ที่ปรึกษาพรรคการเมือง หรือเจ้าหน้าที่พรรคการเมือง เว้นแต่จะได้พ้นจากตำแหน่งมาแล้วไม่น้อยกว่าหนึ่งปี
- (๖) เคยถูกลงโทษไล่ออก ปลดออก หรือให้ออกจากราชการ รัฐวิสาหกิจ หน่วยงานอื่นของรัฐ หรือหน่วยงานของเอกชน เพราะทุจริตต่อหน้าที่หรือประพฤติชั่ว อย่างร้ายแรง
- (๗) เคยต้องคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่เป็นโทษสำหรับความผิด ที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ
- (๘) เคยต้องคำพิพากษาหรือคำสั่งของศาลให้ทรัพย์สินตกเป็นของแผ่นดิน เพราะร่ำรวยผิดปกติ

มาตรา ๗ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิมีวาระการดำรงตำแหน่งคราวละสี่ปี เมื่อกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิพ้นจากตำแหน่งตามวาระในวาระหนึ่ง ให้ดำเนินการเพื่อแต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิให้แล้วเสร็จภายในหกสิบวันนับแต่วันที่ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิดังกล่าวพ้นจากตำแหน่ง ในระหว่างที่ยังมิได้มีการแต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิขึ้นใหม่ ให้กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งพ้นจากตำแหน่งตามวาระปฏิบัติหน้าที่ต่อไปได้จนกว่าจะมีการแต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิขึ้นใหม่

กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งพ้นจากตำแหน่งตามวาระอาจได้รับแต่งตั้งอีกได้ แต่จะดำรงตำแหน่งติดต่อกันเกินสองวาระไม่ได้

มาตรา ๘ นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ พ้นจากตำแหน่งเมื่อ

- (๑) ตาย
- (๒) ลาออก
- (๓) อายุครบเจ็ดสิบปี
- (๔) คณะรัฐมนตรีโดยคำแนะนำของนายกรัฐมนตรีมีมติให้ออกจากตำแหน่ง เพราะบกพร่องต่อหน้าที่ มีความประพฤติเสื่อมเสีย หรือหย่อนความสามารถ ทั้งนี้ คำสั่งดังกล่าวต้องแสดงเหตุผลอย่างชัดแจ้ง
- (๕) ขาดคุณสมบัติหรือมีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๖

ในกรณีที่ต้องวินิจฉัยตาม (๕) ให้นายกรัฐมนตรีเสนอคณะรัฐมนตรี เป็นผู้วินิจฉัย

ในกรณีที่กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิพ้นจากตำแหน่งก่อนวาระ ให้คณะกรรมการ ประกอบด้วยกรรมการทั้งหมดเท่าที่มีอยู่ และให้ดำเนินการแต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ แทนตำแหน่งที่ว่าง และให้ผู้ได้รับแต่งตั้งแทนตำแหน่งที่ว่างนั้นดำรงตำแหน่งได้เท่ากับ วาระที่เหลืออยู่ของกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งตนแทน เว้นแต่วาระที่เหลืออยู่ไม่ถึงเก้าสิบวัน จะไม่แต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิแทนก็ได้

มาตรา ๙ ให้คณะกรรมการมีหน้าที่และอำนาจ ดังต่อไปนี้

(๑) เสนอแนะนโยบายเพื่อส่งเสริมให้ประเทศไทยเป็นศูนย์กลาง การประกอบธุรกิจทางการเงินต่อคณะรัฐมนตรีเพื่อพิจารณาอนุมัติ ทั้งนี้ ให้คำนึงถึง เสถียรภาพของระบบเศรษฐกิจและการเงินของประเทศ

(๒) เสนอคณะรัฐมนตรีเพื่อพิจารณาอนุมัติการกำหนดประเภทและ ขอบเขตของการอนุญาตในการประกอบธุรกิจเป้าหมาย

(๓) เสนอคณะรัฐมนตรีเพื่อพิจารณาอนุมัติการกำหนดธุรกิจทางการเงิน หรือธุรกิจอื่นที่เกี่ยวข้องหรือสนับสนุนธุรกิจทางการเงินให้เป็นธุรกิจเป้าหมาย

(๔) จัดทำแนวทางการส่งเสริมการประกอบธุรกิจเป้าหมายและการให้ สิทธิประโยชน์แก่ธุรกิจเป้าหมายเพื่อเสนอต่อคณะรัฐมนตรี และเมื่อคณะรัฐมนตรี ได้ให้ความเห็นชอบแล้ว ให้ทุกหน่วยงานปฏิบัติตามแนวทางนั้น

(๕) เสนอแนะคณะรัฐมนตรีในการตราพระราชกฤษฎีกาเพื่อกำหนดเขต พื้นที่ของสถานที่ประกอบธุรกิจเป้าหมาย

(๖) พิจารณาให้ความเห็นชอบการอนุญาต การต่ออายุ และการเพิกถอน การอนุญาตให้ประกอบธุรกิจเป้าหมาย การอนุญาตให้เลิก ควบ หรือโอนการประกอบ ธุรกิจเป้าหมาย และการให้ประกอบธุรกิจเป้าหมายต่อไปในกรณีที่ผู้ประกอบธุรกิจเป้าหมาย ควบหรือโอนกิจการ

(๗) ออกระเบียบ ข้อบังคับ ประกาศ หรือคำสั่ง เพื่อดำเนินการตามหน้าที่ และอำนาจตามพระราชบัญญัตินี้

(๘) กำกับดูแลสำนักงานให้ดำเนินกิจการให้เป็นไปตามกฎหมาย และวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ กำหนดนโยบายการบริหารงาน และให้ความเห็นชอบ แผนการดำเนินงานและงบประมาณของสำนักงาน รวมทั้งออกระเบียบ ข้อบังคับ หรือประกาศที่เกี่ยวข้องกับสำนักงาน

(๙) ติดตามและประเมินผลการดำเนินการส่งเสริมให้ประเทศไทย เป็นศูนย์กลางการประกอบธุรกิจทางการเงิน

(๑๐) ปฏิบัติการอื่นใดตามที่พระราชบัญญัตินี้หรือกฎหมายอื่นบัญญัติ ให้เป็นหน้าที่และอำนาจของคณะกรรมการ หรือตามที่คณะรัฐมนตรีมอบหมาย

ระเบียบ ข้อบังคับ และประกาศตาม (๗) และ (๘) เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้

มาตรา ๑๐ คณะกรรมการมีอำนาจแต่งตั้งคณะอนุกรรมการเพื่อพิจารณาหรือปฏิบัติการอย่างหนึ่งอย่างใดตามที่คณะกรรมการมอบหมายได้

มาตรา ๑๑ ให้นำบทบัญญัติว่าด้วยคำสั่งทางปกครองและคณะกรรมการที่มีอำนาจดำเนินการพิจารณาทางปกครองตามกฎหมายว่าด้วยวิธีปฏิบัติราชการทางปกครองมาใช้บังคับแก่การทำคำสั่งทางปกครองและการประชุมของคณะกรรมการและคณะอนุกรรมการด้วยโดยอนุโลม

มาตรา ๑๒ ให้ประธานกรรมการ กรรมการ ประธานคณะอนุกรรมการ และอนุกรรมการ ได้รับเบี้ยประชุมและประโยชน์ตอบแทนอื่นตามหลักเกณฑ์ที่คณะรัฐมนตรีกำหนด และให้ถือเป็นค่าใช้จ่ายในการดำเนินงานของสำนักงาน

หมวด ๒

สำนักงานคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมศูนย์กลางการประกอบธุรกิจทางการเงิน

มาตรา ๑๓ ให้มีสำนักงานคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมศูนย์กลางการประกอบธุรกิจทางการเงิน โดยมีวัตถุประสงค์ดังต่อไปนี้

- (๑) ส่งเสริมให้ประเทศไทยเป็นศูนย์กลางการประกอบธุรกิจทางการเงิน และพัฒนาระบบการให้บริการภาครัฐแบบเบ็ดเสร็จครบวงจร
- (๒) ส่งเสริมให้มีการประกอบธุรกิจเป้าหมายในประเทศไทย
- (๓) ส่งเสริมให้เกิดการถ่ายทอดความรู้ความเชี่ยวชาญจากผู้ประกอบธุรกิจเป้าหมายเพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศไทย
- (๔) กำกับดูแลการประกอบธุรกิจเป้าหมายเพื่อให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้

สำนักงานเป็นหน่วยงานของรัฐที่มีฐานะเป็นนิติบุคคลและไม่เป็นส่วนราชการตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารราชการแผ่นดินหรือรัฐวิสาหกิจตามกฎหมายว่าด้วยวิธีการงบประมาณหรือกฎหมายอื่น

กิจการของสำนักงานไม่อยู่ภายใต้บังคับแห่งกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองแรงงาน กฎหมายว่าด้วยแรงงานสัมพันธ์ กฎหมายว่าด้วยการประกันสังคม และกฎหมายว่าด้วยเงินทดแทน แต่พนักงานและลูกจ้างของสำนักงานต้องได้รับประโยชน์ตอบแทน

โดยรวมไม่น้อยกว่าที่กำหนดไว้ในกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองแรงงาน กฎหมายว่าด้วยการประกันสังคม และกฎหมายว่าด้วยเงินทดแทน

มาตรา ๑๔ ให้สำนักงานมีสำนักงานใหญ่ในกรุงเทพมหานครหรือสถานที่ที่นายกรัฐมนตรีประกาศกำหนด และจะตั้งสาขาหรือสำนักงานตัวแทนขึ้น ณ ที่อื่นใดตามความจำเป็นก็ได้

มาตรา ๑๕ นอกจากหน้าที่และอำนาจในการดำเนินการให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ตามมาตรา ๑๓ วรรคหนึ่ง ให้สำนักงานมีหน้าที่และอำนาจ ดังต่อไปนี้

(๑) รับผิดชอบในงานธุรการและงานวิชาการของคณะกรรมการ
 (๒) เสนอแนะคณะกรรมการเกี่ยวกับการดำเนินงานตามมาตรา ๙
 (๓) ศึกษาวิเคราะห์ผลกระทบเบื้องต้นจากการกำหนดและการดำเนินการตามนโยบาย แผน และมาตรการต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการส่งเสริมให้ประเทศไทยเป็นศูนย์กลางการประกอบธุรกิจทางการเงิน รวมทั้งแนวทางหรือมาตรการป้องกันแก้ไข หรือเยียวยาผลกระทบดังกล่าวเสนอต่อคณะกรรมการ

(๔) ประสานงานกับหน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้การดำเนินการส่งเสริมให้ประเทศไทยเป็นศูนย์กลางการประกอบธุรกิจทางการเงินเป็นไปตามนโยบาย แผน และมาตรการที่คณะกรรมการกำหนด

(๕) ทำความตกลงและร่วมมือกับองค์กรหรือหน่วยงานอื่นทั้งภาครัฐและภาคเอกชนทั้งในประเทศและต่างประเทศในกิจการที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินการตามวัตถุประสงค์ของสำนักงาน

(๖) ออกระเบียบ ข้อบังคับ ประกาศ คำสั่ง หรือข้อกำหนด เพื่อกำกับดูแลผู้ประกอบธุรกิจเป้าหมาย หรือเพื่อดำเนินการตามหน้าที่และอำนาจตามพระราชบัญญัตินี้

(๗) กำกับ ติดตาม และรายงานความคืบหน้าในการส่งเสริมให้ประเทศไทยเป็นศูนย์กลางการประกอบธุรกิจทางการเงินต่อคณะกรรมการอย่างน้อยทุกสามเดือน

(๘) จัดทำรายงานประจำปีเกี่ยวกับการปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้ เสนอต่อรัฐมนตรีเพื่อทราบ

(๙) ปฏิบัติการอื่นใดเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ของสำนักงานตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๑๖ ในการดำเนินงานของสำนักงาน นอกจากหน้าที่และอำนาจตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๑๕ แล้ว ให้สำนักงานมีอำนาจดังต่อไปนี้ด้วย

(๑) ถูกรรณสิทธิ มีสิทธิครอบครอง และมีทรัพย์สินสิทธิต่าง ๆ
 (๒) ก่อตั้งสิทธิหรือทำนิติกรรมทุกประเภทผูกพันทรัพย์สิน ตลอดจนนิติกรรมอื่นใด เพื่อประโยชน์ในการดำเนินกิจการของสำนักงาน

(๓) เรียกเก็บค่าธรรมเนียมหรือค่าบริการในการดำเนินการต่าง ๆ ตามวัตถุประสงค์ของสำนักงาน ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์และอัตราที่คณะกรรมการกำหนด

มาตรา ๑๗ รายได้ของสำนักงานมีดังต่อไปนี้

(๑) ทุนประเดิมที่รัฐบาลจัดสรรให้ตามมาตรา ๙๙

(๒) เงินอุดหนุนทั่วไปที่รัฐบาลจัดสรรให้ตามความเหมาะสมและจำเป็น

(๓) เงินหรือทรัพย์สินที่มีผู้บริจาคให้

(๔) ค่าธรรมเนียมและค่าบริการ

(๕) ดอกผลและผลประโยชน์อื่นที่เกิดจากเงินหรือทรัพย์สินของสำนักงาน

ห้ามสำนักงานรับเงินตาม (๓) จากผู้ประกอบการธุรกิจเป้าหมาย หรือบุคคลอื่นใด ที่อาจได้รับประโยชน์จากการดำเนินงานของสำนักงาน

รายได้ตามวรรคหนึ่งไม่ต้องนำส่งคลังเป็นรายได้แผ่นดิน เมื่อหักค่าใช้จ่ายสำหรับการดำเนินงานและค่าภาระต่าง ๆ ที่เหมาะสม เพื่อใช้จ่ายในกิจการของสำนักงาน แล้วเหลือเท่าใดให้นำส่งเป็นรายได้ของรัฐ

ทรัพย์สินของสำนักงานไม่อยู่ในความรับผิดชอบแห่งการบังคับคดีและผู้ใดจะยกอายุความขึ้นเป็นข้อต่อสู้มิได้

มาตรา ๑๘ บรรดาอสังหาริมทรัพย์ที่สำนักงานได้มาโดยมีผู้บริจาค หรืออุทิศให้ หรือโดยการซื้อหรือแลกเปลี่ยนจากรายได้ของสำนักงานให้เป็นกรรมสิทธิ์ของสำนักงาน

มาตรา ๑๙ การใช้จ่ายเงินของสำนักงาน ให้ใช้จ่ายเพื่อกิจการของสำนักงานโดยเฉพาะ

การเก็บรักษาและการเบิกจ่ายเงินของสำนักงาน ให้เป็นไปตามข้อบังคับที่คณะกรรมการกำหนด

มาตรา ๒๐ ให้สำนักงานวางและรักษาไว้ซึ่งระบบบัญชีที่เหมาะสม โดยถูกต้องตามหลักการบัญชีที่รับรองโดยทั่วไปและสอดคล้องกับระบบบัญชีที่กระทรวงการคลังได้วางไว้

ปีบัญชีให้เป็นไปตามที่คณะกรรมการกำหนด

มาตรา ๒๑ ให้สำนักงานจัดให้มีการตรวจสอบภายในเป็นประจำ

ให้คณะกรรมการแต่งตั้งคณะกรรมการตรวจสอบคณะหนึ่งประกอบด้วยผู้ทรงคุณวุฒิจำนวนไม่น้อยกว่าสามคน ซึ่งต้องมาจากกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ

ในคณะกรรมการอย่างน้อยสองคน และผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งมาจากบุคคลภายนอกอย่างน้อย
หนึ่งคน เพื่อเสนอความเห็นเกี่ยวกับผลการตรวจสอบภายในต่อคณะกรรมการ
ในการตรวจสอบภายใน ให้ผู้ตรวจสอบภายในรายงานผลการตรวจสอบ
โดยตรงต่อคณะกรรมการตรวจสอบ

มาตรา ๒๒ ให้สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินหรือผู้สอบบัญชีอิสระ
ที่สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินเห็นชอบเป็นผู้สอบบัญชีของสำนักงาน

มาตรา ๒๓ ให้ผู้สอบบัญชีรายงานผลการสอบบัญชีต่อคณะกรรมการ
เพื่อเสนอต่อคณะรัฐมนตรีภายในหนึ่งร้อยสี่สิบวันนับแต่วันสิ้นปีบัญชี และให้สำนักงาน
เผยแพร่งบการเงินที่ผู้สอบบัญชีรับรองแล้วภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่คณะรัฐมนตรี
มีมติรับทราบ

มาตรา ๒๔ ให้สำนักงานทำรายงานประจำปีเสนอคณะรัฐมนตรีภายใน
หนึ่งร้อยห้าสิบวันนับแต่วันสิ้นปีบัญชี รายงานนี้ให้กล่าวถึงผลงานของสำนักงานในปีที่
ล่วงมาแล้ว รายงานทางการเงิน พร้อมทั้งรายงานของผู้สอบบัญชี รวมทั้งคำชี้แจงเกี่ยวกับ
นโยบายของคณะกรรมการ โครงการและแผนงานที่จะจัดทำในภายหน้า และรายงาน
ผลสัมฤทธิ์ของการส่งเสริมให้ประเทศไทยเป็นศูนย์กลางการประกอบธุรกิจทางการเงิน
ตามพระราชบัญญัตินี้

รายงานตามวรรคหนึ่ง ให้เผยแพร่ต่อสาธารณชนโดยวิธีการ
ทางอิเล็กทรอนิกส์

หมวด ๓

ผู้อำนวยการ

มาตรา ๒๕ ให้สำนักงานมีผู้อำนวยการคนหนึ่งซึ่งคณะกรรมการแต่งตั้ง
โดยความเห็นชอบของคณะรัฐมนตรี มีหน้าที่รับผิดชอบในการดำเนินงานของสำนักงาน
และขึ้นตรงต่อคณะกรรมการ

ให้ผู้อำนวยการเป็นผู้บังคับบัญชาพนักงานและลูกจ้างของสำนักงาน

มาตรา ๒๖ ผู้อำนวยการต้องเป็นผู้มีความรู้ ความชำนาญ และประสบการณ์ ที่จะยังประโยชน์แก่กิจการของคณะกรรมการและสำนักงาน มีสัญชาติไทย มีอายุไม่เกิน หกสิบห้าปีในวันที่ได้รับแต่งตั้ง สามารถทำงานให้แก่สำนักงานได้เต็มเวลา และไม่มี ลักษณะต้องห้าม ดังต่อไปนี้

(๑) มีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๖

(๒) เป็นกรรมการหรือผู้ดำรงตำแหน่งใดในผู้ประกอบธุรกิจธนาคาร พาณิชยกรรม ธุรกิจบริการการชำระเงิน ธุรกิจหลักทรัพย์ ธุรกิจสัญญาซื้อขายล่วงหน้า ธุรกิจสินทรัพย์ดิจิทัล ธุรกิจประกันภัย ธุรกิจนายหน้าประกันภัยต่อ หรือธุรกิจเป้าหมาย

(๓) เป็นผู้มีส่วนได้เสียตามมาตรา ๓๐

(๔) เคยเป็นผู้ต้องพ้นจากตำแหน่งกรรมการหรือผู้บริหารบริษัทมหาชน จำกัด เพราะเหตุมีลักษณะที่แสดงถึงการขาดความเหมาะสมที่จะได้รับความไว้วางใจ ให้บริหารจัดการกิจการที่มีมหาชนเป็นผู้ถือหุ้นตามกฎหมายว่าด้วยหลักทรัพย์ และตลาดหลักทรัพย์

(๕) เคยต้องคำพิพากษาถึงที่สุดว่ากระทำความผิดตามกฎหมายว่าด้วย ธุรกิจสถาบันการเงิน กฎหมายว่าด้วยระบบการชำระเงิน กฎหมายว่าด้วยหลักทรัพย์ และตลาดหลักทรัพย์ กฎหมายว่าด้วยสัญญาซื้อขายล่วงหน้า กฎหมายว่าด้วยการประกอบ ธุรกิจสินทรัพย์ดิจิทัล กฎหมายว่าด้วยการประกันชีวิต และกฎหมายว่าด้วยการประกัน วินาศภัย

มาตรา ๒๗ การแต่งตั้งผู้อำนวยการให้ทำเป็นสัญญาจ้าง โดยประธาน กรรมการเป็นผู้ลงนามในสัญญาจ้าง

สัญญาจ้างตามวรรคหนึ่ง อย่างน้อยต้องมีข้อกำหนดเกี่ยวกับการ ดำรงตำแหน่ง เงื่อนไขการทำงาน การประเมินผลงาน การพ้นจากตำแหน่ง การเลิกจ้าง ค่าจ้าง และประโยชน์ตอบแทนอื่นของผู้อำนวยการ

ผู้อำนวยการอยู่ในตำแหน่งตามระยะเวลาที่กำหนดไว้ในสัญญาจ้าง ซึ่งต้องไม่เกินคราวละสี่ปี และอาจได้รับแต่งตั้งอีกได้ แต่จะดำรงตำแหน่งติดต่อกัน เกินสองวาระไม่ได้

ให้คณะกรรมการเป็นผู้กำหนดอัตราค่าจ้างและประโยชน์ตอบแทนอื่น ของผู้อำนวยการ

มาตรา ๒๘ นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามระยะเวลาที่กำหนดไว้ใน สัญญาจ้าง ผู้อำนวยการพ้นจากตำแหน่งเมื่อ

(๑) ตาย

(๒) ลาออก

- (๓) ขาดคุณสมบัติหรือมีลักษณะต้องห้ามอย่างหนึ่งอย่างใดตามมาตรา ๒๖
 (๔) ไม่ผ่านการประเมินผลงาน หรือถูกเลิกจ้างตามเงื่อนไขที่กำหนดไว้ใน

สัญญาจ้าง

(๕) คณะกรรมการมีมติให้เลิกจ้างโดยความเห็นชอบของคณะรัฐมนตรี
 เนื่องจากบกพร่องต่อหน้าที่ มีความประพฤติเสื่อมเสีย หย่อนความสามารถ หรือทุจริต
 ต่อหน้าที่

มาตรา ๒๙ ให้ผู้อำนวยการมีหน้าที่และอำนาจ ดังต่อไปนี้

(๑) รับผิดชอบการบริหารกิจการของสำนักงานให้เป็นไปอย่าง
 มีประสิทธิภาพและบรรลุผลสำเร็จตามวัตถุประสงค์ และเป็นไปตามกฎหมาย ระเบียบ
 ข้อบังคับ รวมทั้งนโยบาย แผน และมาตรการที่คณะกรรมการกำหนด

(๒) บังคับบัญชา บรรจุ แต่งตั้ง เลื่อน ลด ตัดเงินเดือนหรือค่าจ้าง
 ลงโทษทางวินัยเจ้าหน้าที่และลูกจ้าง ตลอดจนให้เจ้าหน้าที่และลูกจ้างออกจากตำแหน่ง
 ทั้งนี้ ตามระเบียบหรือข้อบังคับที่คณะกรรมการกำหนด

(๓) กำหนดระเบียบและวิธีปฏิบัติเกี่ยวกับการปฏิบัติงานของสำนักงาน
 เจ้าหน้าที่ และลูกจ้าง โดยไม่ขัดหรือแย้งกับระเบียบ ข้อบังคับ หรือมติที่คณะกรรมการ
 กำหนด

(๔) ออกระเบียบเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้หรือเพื่อประโยชน์
 ในการกำกับและส่งเสริมศูนย์กลางการประกอบธุรกิจทางการเงิน

(๕) ปฏิบัติการอื่นใดตามที่พระราชบัญญัตินี้บัญญัติให้เป็นหน้าที่
 และอำนาจของผู้อำนวยการ หรือตามที่คณะกรรมการมอบหมาย

มาตรา ๓๐ ผู้อำนวยการและรองผู้อำนวยการจะต้องไม่เป็นผู้มีส่วนได้เสีย
 ในกิจการที่กระทำกับสำนักงาน ทั้งนี้ ไม่ว่าโดยทางตรงหรือทางอ้อม

คู่สมรสหรือบุตรซึ่งยังไม่บรรลุนิติภาวะของผู้อำนวยการหรือรองผู้อำนวยการ
 ผู้ใดกระทำการตามวรรคหนึ่ง ให้ถือว่าผู้อำนวยการหรือรองผู้อำนวยการผู้นั้นมีส่วนได้เสีย
 ในกิจการของสำนักงาน

มาตรา ๓๑ ในกิจการที่เกี่ยวกับบุคคลภายนอก ให้ผู้อำนวยการเป็นผู้แทน
 ของสำนักงาน เพื่อการนี้ ผู้อำนวยการจะมอบอำนาจให้บุคคลใดปฏิบัติงานเฉพาะอย่าง
 แทนก็ได้ แต่ต้องเป็นไปตามระเบียบหรือข้อบังคับที่คณะกรรมการกำหนด

นิติกรรมใดที่กระทำโดยฝ่าฝืนระเบียบหรือข้อบังคับที่คณะกรรมการ
 กำหนดย่อมไม่ผูกพันสำนักงาน เว้นแต่คณะกรรมการจะให้สัตยาบัน

มาตรา ๓๒ ในกรณีที่ผู้ดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้รองผู้อำนวยการเป็นผู้รักษาการแทน ถ้ามีรองผู้อำนวยการหลายคน ให้รองผู้อำนวยการที่ผู้อำนวยการมอบหมายเป็นผู้รักษาการแทน ถ้าผู้อำนวยการมิได้มอบหมาย ให้รองผู้อำนวยการที่มีอาวุโสสูงสุดเป็นผู้รักษาการแทน

ในกรณีที่ไม่มีผู้ดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการหรือไม่มีผู้รักษาการแทน ผู้อำนวยการ หรือมีแต่ไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้คณะกรรมการแต่งตั้งเจ้าหน้าที่ของสำนักงานคนหนึ่งเป็นผู้รักษาการแทน

ให้ผู้รักษาการแทนมีหน้าที่และอำนาจเช่นเดียวกับผู้อำนวยการ ในกรณีที่มีกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ หรือคำสั่งอื่นแต่งตั้งให้ ผู้อำนวยการเป็นกรรมการหรือให้มีหน้าที่และอำนาจอย่างไร ให้ผู้รักษาการแทนมีหน้าที่และอำนาจเป็นกรรมการหรือมีหน้าที่และอำนาจเช่นเดียวกับผู้อำนวยการด้วยแล้วแต่กรณี

หมวด ๔

การอนุญาตให้ประกอบธุรกิจเป้าหมาย

มาตรา ๓๓ ประเภทและขอบเขตของการอนุญาตในการประกอบธุรกิจเป้าหมาย ให้เป็นไปตามที่คณะกรรมการประกาศกำหนดโดยอนุมัติของคณะรัฐมนตรี ทั้งนี้ จะกำหนดให้มีอายุของการอนุญาตแต่ละประเภทด้วยก็ได้

ในกรณีที่การกำหนดประเภทและขอบเขตของการอนุญาตในการประกอบธุรกิจเป้าหมายตามวรรคหนึ่งมีความเกี่ยวข้องกับการประกอบธุรกิจภายใต้การกำกับดูแลของหน่วยงานกำกับดูแลอื่น ให้คณะกรรมการหารือร่วมกับหน่วยงานกำกับดูแลที่เกี่ยวข้องนั้นก่อนด้วย

มาตรา ๓๔ ภายใต้บังคับมาตรา ๖๑ ไม่ให้นำกฎหมายดังต่อไปนี้ มาใช้บังคับกับการประกอบธุรกิจเป้าหมายตามประเภทและขอบเขตของการอนุญาตที่คณะกรรมการประกาศกำหนดตามมาตรา ๓๓

- (๑) กฎหมายว่าด้วยธุรกิจสถาบันการเงิน
- (๒) กฎหมายว่าด้วยระบบการชำระเงิน
- (๓) กฎหมายว่าด้วยหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์
- (๔) กฎหมายว่าด้วยสัญญาซื้อขายล่วงหน้า
- (๕) กฎหมายว่าด้วยการประกอบธุรกิจสินทรัพย์ดิจิทัล
- (๖) กฎหมายว่าด้วยการประกันชีวิต
- (๗) กฎหมายว่าด้วยการประกันวินาศภัย

ในกรณีที่กฎหมายตามวรรคหนึ่งมีบทบัญญัติว่าด้วยการกำกับดูแลกลุ่มธุรกิจ และผู้ประกอบการธุรกิจเป้าหมายเป็นบริษัทในกลุ่มธุรกิจตามกฎหมายดังกล่าว ให้นำบทบัญญัติว่าด้วยการกำกับดูแลกลุ่มธุรกิจและบทกำหนดโทษที่เกี่ยวข้องมาใช้บังคับกับผู้ประกอบธุรกิจเป้าหมายดังกล่าวด้วย

มาตรา ๓๕ สถานที่ประกอบธุรกิจเป้าหมายต้องอยู่ในบริเวณเขตพื้นที่ตามที่กำหนดในพระราชกฤษฎีกา

มาตรา ๓๖ การประกอบธุรกิจเป้าหมายจะกระทำได้เฉพาะบริษัทจำกัดหรือบริษัทมหาชนจำกัดที่จดทะเบียนในประเทศไทย หรือสาขาของนิติบุคคลต่างประเทศ โดยได้รับอนุญาตจากผู้อำนวยการโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการ ทั้งนี้ ในการอนุญาตจะกำหนดเงื่อนไขตามที่เห็นสมควรก็ได้

การขออนุญาต และการอนุญาต ตลอดจนการเสียค่าธรรมเนียมให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ เงื่อนไข และอัตราที่คณะกรรมการประกาศกำหนด โดยคำนึงถึงวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์ด้วย

การประกอบธุรกิจเป้าหมายของผู้ประกอบธุรกิจเป้าหมายที่ได้รับอนุญาตตามวรรคหนึ่ง ให้ได้รับยกเว้นจากกฎหมายว่าด้วยการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว และมีให้นำความในมาตรา ๖๗ แห่งพระราชบัญญัติบริษัทมหาชนจำกัด พ.ศ. ๒๕๓๕ เฉพาะในส่วนที่เกี่ยวกับการกำหนดให้กรรมการต้องมีถิ่นที่อยู่ในราชอาณาจักร และมาตรา ๑๑๐๕ วรรคสาม แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาใช้บังคับ โดยในกรณีการส่งใช้ค่าหุ้นคราวแรก ต้องส่งให้ครบจำนวนตามมูลค่าของหุ้นที่ตั้งไว้

มาตรา ๓๗ ผู้ประกอบธุรกิจเป้าหมายต้องใช้ชื่อซึ่งมีคำว่า “Financial Hub” กำกับชื่อธุรกิจเป้าหมายตามที่ระบุในใบอนุญาต

มาตรา ๓๘ ห้ามผู้ใดนอกจากผู้ประกอบธุรกิจเป้าหมายใช้ชื่อหรือคำแสดงชื่อในธุรกิจทางการเงินว่า “Financial Hub” หรือคำอื่นใดที่มีความหมายเช่นเดียวกัน

มาตรา ๓๙ ในกรณีที่คณะกรรมการเห็นเองหรือได้รับข้อเสนอแนะจากธนาคารแห่งประเทศไทย สำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ หรือสำนักงานคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัย ว่าการประกอบธุรกิจเป้าหมายอาจส่งผลกระทบต่อความมั่นคง เสถียรภาพทางเศรษฐกิจ ระบบการเงินของประเทศ หรือประโยชน์ของประชาชน ให้คณะกรรมการมีอำนาจกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ หรือเงื่อนไขเพิ่มเติมให้ผู้ประกอบธุรกิจเป้าหมายต้องปฏิบัติได้

มาตรา ๔๐ กรรมการและผู้มีอำนาจในการจัดการ ผู้ถือหุ้นรายใหญ่ และกรรมการหรือผู้มีอำนาจในการจัดการของผู้ถือหุ้นรายใหญ่ของนิติบุคคลที่ประสงค์ จะยื่นคำขอประกอบธุรกิจเป้าหมายต้องบรรลุนิติภาวะ และไม่มีลักษณะต้องห้าม ดังต่อไปนี้

(๑) เป็นคนไร้ความสามารถหรือคนเสมือนไร้ความสามารถ

(๒) เป็นบุคคลล้มละลายหรือเคยเป็นบุคคลล้มละลายทุจริต

(๓) เคยเป็นกรรมการ หรือผู้มีอำนาจในการจัดการของผู้ประกอบธุรกิจ ธนาคารพาณิชย์ ธุรกิจบริการการชำระเงิน ธุรกิจหลักทรัพย์ ธุรกิจสัญญาซื้อขายล่วงหน้า ธุรกิจสินทรัพย์ดิจิทัล ธุรกิจประกันภัย ธุรกิจนายหน้าประกันภัยต่อ หรือธุรกิจเป้าหมาย ในขณะที่ถูกเพิกถอนการอนุญาตหรือการจดทะเบียนประกอบธุรกิจ

(๔) เป็นผู้ที่พ้นจากการเป็นพนักงานของธนาคารแห่งประเทศไทย สำนักงาน คณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ หรือสำนักงานคณะกรรมการกำกับ และส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัยยังไม่ครบหนึ่งปี ในตำแหน่งผู้ช่วยผู้ว่าการขึ้นไป หรือตำแหน่งเทียบเท่าที่เรียกชื่ออย่างอื่นไม่ว่าจะอยู่ในสายงานใดที่มีอำนาจในการตัดสินใจ กำหนดนโยบาย กำกับดูแล หรือการกำกับตรวจสอบผู้ประกอบธุรกิจธนาคารพาณิชย์ ธุรกิจบริการการชำระเงิน ธุรกิจหลักทรัพย์ ธุรกิจสัญญาซื้อขายล่วงหน้า ธุรกิจสินทรัพย์ดิจิทัล ธุรกิจประกันภัย หรือธุรกิจนายหน้าประกันภัยต่อ แล้วแต่กรณี

(๕) เคยถูกลงโทษไล่ออก ปลดออก หรือให้ออกจากราชการ รัฐวิสาหกิจ หน่วยงานอื่นของรัฐ หรือหน่วยงานของเอกชน เพราะทุจริตต่อหน้าที่

(๖) มีหรือเคยมีพฤติกรรมที่มีลักษณะแสดงถึงการขาดความเหมาะสม ที่จะได้รับความไว้วางใจให้บริหารจัดการกิจการ หรือเคยถูกถอดถอนหรือพ้นจากตำแหน่ง จากการเป็นกรรมการหรือผู้มีอำนาจในการจัดการของผู้ประกอบธุรกิจธนาคารพาณิชย์ ธุรกิจบริการการชำระเงิน ธุรกิจหลักทรัพย์ ธุรกิจสัญญาซื้อขายล่วงหน้า ธุรกิจสินทรัพย์ดิจิทัล ธุรกิจประกันภัย ธุรกิจนายหน้าประกันภัยต่อ หรือธุรกิจเป้าหมาย เพราะทุจริตต่อหน้าที่

(๗) เคยต้องคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุกในความผิดเกี่ยวกับการปลอม และการแปลง ลักทรัพย์ วิวาททรัพย์ กรรโชก ริดเอาทรัพย์ ชิงทรัพย์ ปล้นทรัพย์ ฉ้อโกง โกงเจ้าหนี้ ยักยอก หรือรับของโจร ไม่ว่าจะมีการรอกการลงโทษหรือไม่ก็ตาม

(๘) เคยได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุกในความผิด เกี่ยวกับการประกอบธุรกิจธนาคารพาณิชย์ ธุรกิจบริการการชำระเงิน ธุรกิจหลักทรัพย์ ธุรกิจสัญญาซื้อขายล่วงหน้า ธุรกิจสินทรัพย์ดิจิทัล ธุรกิจประกันภัย ธุรกิจนายหน้า ประกันภัยต่อ หรือธุรกิจเป้าหมาย และความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ตามกฎหมายว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์

(๙) เคยต้องคำพิพากษาหรือคำสั่งของศาลให้ทรัพย์สินตกเป็นของแผ่นดิน หรือเคยต้องคำพิพากษาถึงที่สุดว่ากระทำความผิดฐานฟอกเงินตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน หรือเคยเป็นบุคคลซึ่งถูกกำหนดให้เป็นผู้ที่มีการกระทำอันเป็นการก่อการร้าย หรือเคยต้องคำพิพากษาถึงที่สุดว่ากระทำความผิดฐานสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้ายหรือการแพร่ขยายอาวุธที่มีอานุภาพทำลายล้างสูง ตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้าย และการแพร่ขยายอาวุธที่มีอานุภาพทำลายล้างสูง

มาตรา ๔๑ ให้ผู้ประกอบการธุรกิจเป้าหมายประกอบธุรกิจได้เฉพาะธุรกิจเป้าหมายตามประเภทและขอบเขตที่ได้รับอนุญาต

หากผู้ประกอบการธุรกิจเป้าหมายประสงค์จะประกอบธุรกิจในประเภทและขอบเขตของการประกอบธุรกิจเป้าหมายอื่นที่คณะกรรมการกำหนดตามมาตรา ๓๓ ให้ผู้ประกอบการธุรกิจเป้าหมายยื่นคำขออนุญาตต่อคณะกรรมการ และให้นำความใน มาตรา ๓๔ มาตรา ๓๕ มาตรา ๓๖ มาตรา ๓๗ มาตรา ๓๘ และมาตรา ๓๙ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๔๒ ผู้ประกอบการธุรกิจเป้าหมายต้องประกอบธุรกิจเป้าหมายด้วยตนเอง โดยจะมอบหมายให้บุคคลอื่นเป็นผู้รับดำเนินการในงานที่เกี่ยวข้องกับการประกอบธุรกิจเป้าหมายต้องได้รับอนุญาตจากผู้อำนวยการโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการก่อน ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ หรือเงื่อนไขที่คณะกรรมการประกาศกำหนด

มาตรา ๔๓ ในกรณีที่คณะกรรมการกำหนดอายุของการอนุญาตประเภทใดไว้ เมื่อครบอายุ ให้คณะกรรมการมีอำนาจพิจารณาต่ออายุได้คราวละไม่เกินระยะเวลาตามอายุของการอนุญาตที่คณะกรรมการกำหนดในมาตรา ๓๓ ทั้งนี้ การขอต่ออายุให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ เงื่อนไข และอัตราค่าธรรมเนียมที่คณะกรรมการประกาศกำหนด

มาตรา ๔๔ การออกใบแทนใบอนุญาตในกรณีที่ใบอนุญาตสูญหายหรือเสียหาย ให้สำนักงานออกใบแทนใบอนุญาตภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ ได้รับแจ้งการสูญหายหรือเสียหายจากผู้ประกอบการธุรกิจเป้าหมาย ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ เงื่อนไข และอัตราค่าธรรมเนียมที่คณะกรรมการประกาศกำหนด

มาตรา ๔๕ ผู้ประกอบธุรกิจเป้าหมายใดประสงค์จะเลิกประกอบธุรกิจเป้าหมายตามประเภทและขอบเขตที่ได้รับอนุญาต ผู้ประกอบธุรกิจเป้าหมายนั้นต้องได้รับอนุญาตจากผู้อำนวยการโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการก่อน ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ที่คณะกรรมการประกาศกำหนด

การอนุญาตตามวรรคหนึ่ง ผู้อำนวยการโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการมีอำนาจกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ เงื่อนไข และระยะเวลาให้ผู้ประกอบธุรกิจเป้าหมายต้องปฏิบัติ ดังต่อไปนี้

- (๑) การจัดการทรัพย์สินและหนี้สิน
- (๒) วิธีจัดการหรือการโอนภาระผูกพันที่ยังมีผลผูกพันอยู่
- (๓) วิธีการบอกกล่าวให้ลูกค้า ผู้บริโภคน และผู้มีส่วนได้เสียทราบ

และใช้สิทธิตามกฎหมาย

- (๔) เรื่องอื่นใดที่จำเป็นต่อการคุ้มครองลูกค้า ผู้บริโภคน และผู้มีส่วนได้เสีย

มาตรา ๔๖ การควบกิจการ หรือการโอนหรือรับโอนกิจการทั้งหมดหรือบางส่วนของผู้ประกอบธุรกิจเป้าหมาย ให้กระทำได้เฉพาะกับผู้ประกอบธุรกิจเป้าหมายด้วยกันเท่านั้น

ในกรณีที่ผู้ประกอบธุรกิจเป้าหมายใดประสงค์จะควบกิจการกับผู้ประกอบธุรกิจเป้าหมายอื่น หรือโอนหรือรับโอนกิจการทั้งหมดหรือบางส่วนที่สำคัญให้แก่หรือจากผู้ประกอบธุรกิจเป้าหมายอื่น ให้ผู้ประกอบธุรกิจเป้าหมายดังกล่าวร่วมกันจัดทำโครงการแสดงรายละเอียดการดำเนินงานเสนอต่อผู้อำนวยการเพื่อพิจารณาอนุญาตโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการ ทั้งนี้ ในการอนุญาตจะกำหนดเงื่อนไขอย่างหนึ่งอย่างใดตามที่เห็นควรเพื่อคุ้มครองประโยชน์ของลูกค้าหรือผู้บริโภค หรือเพื่อความมั่นคงของการดำเนินกิจการของผู้ประกอบธุรกิจเป้าหมายด้วยก็ได้

มาตรา ๔๗ การโอนสิทธิเรียกร้องที่เกี่ยวข้องกับการโอนกิจการของผู้ประกอบธุรกิจเป้าหมายไม่จำเป็นต้องบอกกล่าวการโอนไปยังลูกหนี้ตามมาตรา ๓๐๖ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ แต่ไม่ตัดสิทธิของลูกหนี้ที่จะยกข้อต่อสู้ตามมาตรา ๓๐๘ วรรคสอง แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์

มาตรา ๔๘ การควบกิจการ หรือการโอนหรือรับโอนกิจการทั้งหมดหรือบางส่วนของผู้ประกอบธุรกิจ ถ้ามีการฟ้องร้องบังคับสิทธิเรียกร้องเป็นคดีอยู่ในศาล ให้ผู้ประกอบธุรกิจเป้าหมายที่ควบกันหรือที่รับโอนกิจการ แล้วแต่กรณี เข้าสวมสิทธิเป็นคู่ความแทนในคดีดังกล่าว และอาจนำพยานหลักฐานใหม่มาแสดงคัดค้านเอกสารที่ได้ยื่นไว้แล้ว ถ้ามค้านพยานที่สืบมาแล้ว และคัดค้านพยานหลักฐานที่ได้สืบไปแล้วได้ และในกรณีที่ศาลได้มีคำพิพากษาบังคับตามสิทธิเรียกร้องนั้นแล้ว ก็ให้เข้าสวมสิทธิเป็นเจ้าของหนี้หรือลูกหนี้ตามคำพิพากษานั้น

มาตรา ๔๙ การควบกิจการ หรือการโอนหรือรับโอนกิจการทั้งหมด หรือบางส่วนของผู้ประกอบธุรกิจเป้าหมาย ให้มีผลสมบูรณ์เมื่อผู้ประกอบธุรกิจเป้าหมาย ได้ปฏิบัติตามเงื่อนไขที่ผู้อำนวยการโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการกำหนดตาม มาตรา ๔๖ วรรคสองแล้ว

เมื่อการควบกิจการมีผลสมบูรณ์ตามวรรคหนึ่ง ให้ผู้อำนวยการออก ใบอนุญาตให้แก่ผู้ประกอบธุรกิจเป้าหมายที่ควบกันตามประเภทและขอบเขตที่ออกให้แก่ ผู้ประกอบธุรกิจเป้าหมายเดิม และให้มีผลเป็นการยกเลิกใบอนุญาตประกอบธุรกิจ เป้าหมายที่ออกให้แก่ผู้ประกอบธุรกิจเป้าหมายเดิม

เมื่อการโอนหรือรับโอนกิจการทั้งหมดหรือบางส่วนมีผลสมบูรณ์ ตามวรรคหนึ่ง ให้ผู้อำนวยการออกใบอนุญาตให้แก่ผู้ประกอบธุรกิจเป้าหมายที่รับโอน กิจการตามประเภทและขอบเขตของการโอนกิจการนั้น และในกรณีที่เป็นการโอนกิจการ ทั้งหมด ให้มีผลเป็นการยกเลิกใบอนุญาตประกอบธุรกิจเป้าหมายที่ออกให้แก่ผู้ประกอบ ธุรกิจเป้าหมายที่โอนกิจการนั้น

หมวด ๕

การส่งเสริมและสิทธิประโยชน์

มาตรา ๕๐ ให้ผู้ประกอบธุรกิจได้รับสิทธิประโยชน์อย่างใดอย่างหนึ่ง หรือหลายอย่าง ดังต่อไปนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่คณะกรรมการประกาศ กำหนด

- (๑) สิทธิในการถือกรรมสิทธิ์ในห้องชุดเพื่อการประกอบธุรกิจภายใต้ การส่งเสริมหรือการอยู่อาศัยตามมาตรา ๕๑
- (๒) สิทธิในการนำคนต่างด้าวเข้ามาและอยู่ในราชอาณาจักรตามมาตรา ๕๒
- (๓) สิทธิในการที่จะได้รับประโยชน์ทางภาษีอากรตามประมวลรัษฎากร
- (๔) สิทธิประโยชน์อื่นตามมาตรา ๕๕

ในการกำหนดสิทธิประโยชน์ตามวรรคหนึ่ง คณะกรรมการจะประกาศ กำหนดให้แตกต่างกันตามแต่ละประเภทและขอบเขตของการอนุญาตในการประกอบ ธุรกิจเป้าหมายก็ได้

มาตรา ๕๑ ให้ผู้ประกอบธุรกิจเป้าหมายที่ได้รับสิทธิตามมาตรา ๕๐ (๑) ซึ่งเป็นนิติบุคคลและเป็นคนต่างด้าวตามกฎหมายว่าด้วยอาคารชุดได้รับการยกเว้นจาก การจำกัดสิทธิของคนต่างด้าวในการถือกรรมสิทธิ์ในห้องชุด และไม่ให้นับเป็นสัดส่วน คนต่างด้าวที่ถือกรรมสิทธิ์ในห้องชุดตามกฎหมายว่าด้วยอาคารชุด

มาตรา ๕๒ ภายใต้บังคับกฎหมายว่าด้วยคนเข้าเมือง ผู้ประกอบธุรกิจ เป้าหมายที่ได้รับสิทธิตามมาตรา ๕๐ (๒) มีสิทธิขออนุญาตต่อสำนักงานในการนำ คนต่างด้าวดังต่อไปนี้เข้ามาและอยู่ในราชอาณาจักรได้ตามจำนวนและระยะเวลา ที่สำนักงานอนุญาต แม้ว่าจะเกินกำหนดจำนวนหรือระยะเวลาให้อยู่ได้ในราชอาณาจักร ตามกฎหมายว่าด้วยคนเข้าเมือง

(๑) ผู้มีความรู้ความเชี่ยวชาญด้านใด ๆ ที่คณะกรรมการกำหนด

(๒) ผู้บริหารหรือผู้ชำนาญการ

(๓) คู่สมรสและบุคคลซึ่งอยู่ในอุปการะของบุคคลใน (๑) หรือ (๒)

กรณีที่คนต่างด้าวตามวรรคหนึ่งยังมีได้เข้ามาในราชอาณาจักร

เมื่อสำนักงานอนุญาตให้คนต่างด้าวผู้ใดเข้ามาและอยู่ในราชอาณาจักรตามวรรคหนึ่งแล้ว ให้สำนักงานแจ้งให้พนักงานเจ้าหน้าที่ตามกฎหมายว่าด้วยคนเข้าเมืองทราบ และให้ พนักงานเจ้าหน้าที่ดำเนินการตามกฎหมายว่าด้วยคนเข้าเมืองต่อไป

กรณีที่คนต่างด้าวตาม (๑) หรือ (๒) ได้เข้ามาอยู่ในราชอาณาจักรและได้รับ อนุญาตให้อยู่ในราชอาณาจักรเป็นการชั่วคราวตามกฎหมายว่าด้วยคนเข้าเมืองแล้ว ให้สำนักงานอนุญาตให้คนต่างด้าวนั้นอยู่ต่อในราชอาณาจักรและให้ออกหนังสือรับรอง การอนุญาตให้คนต่างด้าวนั้นอยู่ในราชอาณาจักรต่อไปได้

การขออนุญาตให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการและแบบที่คณะกรรมการ ประกาศกำหนด และในการอนุญาตสำนักงานจะกำหนดเงื่อนไขตามที่พิจารณาเห็นสมควร ไว้ด้วยก็ได้

มาตรา ๕๓ ภายใต้บังคับกฎหมายว่าด้วยคนเข้าเมือง ให้ผู้ได้รับอนุญาต ให้เข้ามาและอยู่ในราชอาณาจักรตามมาตรา ๕๒ (๑) และ (๒) มีสิทธิทำงานในตำแหน่ง หน้าที่การทำงานที่คณะกรรมการประกาศกำหนด โดยไม่ต้องได้รับใบอนุญาตทำงานตาม กฎหมายว่าด้วยการบริหารจัดการการทำงานของคนต่างด้าว แต่ต้องได้รับอนุญาตเป็น หนังสือจากผู้อำนวยการ ทั้งนี้ให้ถือว่าหนังสืออนุญาตของผู้อำนวยการมีสถานะเป็น ใบอนุญาตทำงานของคนต่างด้าวตามกฎหมายว่าด้วยการบริหารจัดการการทำงานของคน ต่างด้าว

มาตรา ๕๔ ผู้ประกอบธุรกิจเป้าหมาย ให้ถือว่าเป็นบุคคลที่มีถิ่นที่อยู่ นอกประเทศภายใต้กฎหมายว่าด้วยการควบคุมการแลกเปลี่ยนเงินหรือมาตรการอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง

กรณีที่ผู้ประกอบธุรกิจเป้าหมายประกอบธุรกิจเป้าหมายที่เกี่ยวข้องกับ เงินตราต่างประเทศให้ได้รับยกเว้นการขออนุญาตหรือขึ้นทะเบียนตามกฎหมายว่าด้วย การควบคุมการแลกเปลี่ยนเงิน

มาตรา ๕๕ เพื่อประโยชน์ในการส่งเสริมให้ประเทศไทยเป็นศูนย์กลาง การประกอบธุรกิจทางการเงิน ในกรณีที่การประกอบวิชาชีพใดมีกฎหมายกำหนด ให้ผู้ประกอบการวิชาชีพหรือผู้ขออนุญาตต้องมีสัญชาติไทยหรือต้องได้รับใบอนุญาต จดทะเบียน หรือรับรองก่อนการประกอบวิชาชีพตามกฎหมายแล้ว คณะกรรมการ อาจประกาศให้ผู้ซึ่งได้รับใบอนุญาต จดทะเบียน หรือรับรองให้ประกอบวิชาชีพนั้นใน ประเทศที่คณะกรรมการกำหนด สามารถประกอบวิชาชีพนั้นในบริเวณเขตพื้นที่ตามที่ กำหนดในพระราชกฤษฎีกาตามมาตรา ๓๕ ได้ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไข ที่คณะกรรมการประกาศกำหนด

มาตรา ๕๖ สิทธิและประโยชน์ใด ๆ ที่ผู้ประกอบการเป้าหมายที่ได้รับ อนุญาตให้เลิกประกอบธุรกิจตามมาตรา ๔๕ หรือถูกยกเลิกใบอนุญาตเดิมตามมาตรา ๔๙ หรือถูกเพิกถอนการอนุญาตตามมาตรา ๖๙ มาตรา ๗๐ และมาตรา ๗๑ ได้รับภายใต้ พระราชบัญญัติฉบับนี้ ให้ผู้ประกอบการนั้นใช้ได้ต่อไปอีกไม่เกินสามเดือนนับแต่วันที่ ได้รับอนุญาตให้เลิก ควบ หรือโอนกิจการ หรือถูกเพิกถอนการอนุญาตนั้น แล้วแต่กรณี

ในกรณีที่ผู้ประกอบการเป้าหมายซึ่งเป็นคนต่างด้าวเลิกประกอบธุรกิจ หรือโอนกิจการนั้นให้แก่ผู้อื่น หรือถูกเพิกถอนการอนุญาต ผู้ประกอบการเป้าหมายต้อง จำหน่ายกรรมสิทธิ์ในห้องชุดที่ได้รับอนุญาต ให้ถือกรรมสิทธิ์ภายในหนึ่งปีนับแต่วันที่เลิก หรือโอนกิจการหรือถูกเพิกถอนการอนุญาต แล้วแต่กรณี มิฉะนั้นให้อธิบดีกรมที่ดิน มีอำนาจจำหน่ายอาคารชุดนั้นตามกฎหมายว่าด้วยอาคารชุด

มาตรา ๕๗ ในกรณีที่ผู้อำนวยการออกใบอนุญาตให้แก่ผู้ประกอบการ ที่ควบกันหรือที่รับโอนกิจการตามมาตรา ๔๖ ให้ผู้ประกอบการนั้นได้รับไปซึ่งสิทธิ และประโยชน์ตามผู้ประกอบการเดิมที่ควบกันหรือที่โอนกิจการมีตามพระราชบัญญัตินี้ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ที่คณะกรรมการประกาศกำหนด

หมวด ๖

การกำกับดูแลการประกอบธุรกิจเป้าหมาย

มาตรา ๕๘ ในการประกอบธุรกิจเป้าหมาย ต้องเป็นการให้บริการเฉพาะแก่ ผู้มีถิ่นที่อยู่นอกประเทศ และต้องไม่ชักชวน ขายสินค้า โฆษณา หรือให้บริการแก่ผู้มีถิ่นที่อยู่ ในประเทศ เว้นแต่เป็นการดำเนินการดังต่อไปนี้

(๑) การให้บริการแก่ผู้ประกอบการตามกฎหมายว่าด้วยหลักทรัพย์และ ตลาดหลักทรัพย์ กฎหมายว่าด้วยสัญญาซื้อขายล่วงหน้า หรือกฎหมายว่าด้วยการประกอบ ธุรกิจสินทรัพย์ดิจิทัล เพื่อลูกค้าของบุคคลดังกล่าว โดยผู้ประกอบการเป้าหมาย มิได้ชักชวน ขายสินค้า โฆษณา หรือให้บริการ แก่ลูกค้าของบุคคลดังกล่าวโดยตรง

ทั้งนี้ เฉพาะการให้บริการในลักษณะเป็นตัวแทน นายหน้า คำ จัดจำหน่ายหลักทรัพย์ สัญญาซื้อขายล่วงหน้า หรือสินทรัพย์ดิจิทัล ในต่างประเทศ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่คณะกรรมการประกาศกำหนด

(๒) การให้บริการระหว่างผู้ประกอบการธุรกิจเป้าหมายด้วยตนเอง

มาตรา ๕๙ ให้คณะกรรมการมีอำนาจประกาศกำหนดหลักเกณฑ์ การประกอบธุรกิจเป้าหมาย ในเรื่องดังต่อไปนี้ ทั้งนี้ คณะกรรมการจะประกาศกำหนด ให้แตกต่างกันตามแต่ละประเภทและขอบเขตของการอนุญาตในการประกอบธุรกิจ เป้าหมายก็ได้

- (๑) การกำกับดูแลฐานะทางการเงินและผลการดำเนินงาน
- (๒) มาตรฐานในการประกอบธุรกิจเป้าหมาย
- (๓) การบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาล
- (๔) การบริหารจัดการความเสี่ยง
- (๕) การเปิดเผยข้อมูลเกี่ยวกับสินค้า การให้บริการ และผู้รับประโยชน์

ที่แท้จริง

- (๖) การใช้บริการจากบุคคลภายนอก
- (๗) การเก็บรักษาและการเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคลของลูกค้าหรือผู้บริโภค
- (๘) การตรวจสอบและรักษาความมั่นคงปลอดภัยของระบบคอมพิวเตอร์ และข้อมูลคอมพิวเตอร์
- (๙) การคุ้มครองลูกค้าหรือผู้บริโภค
- (๑๐) การจัดทำบัญชี การส่งงบแสดงฐานะทางการเงิน

และผลการดำเนินงาน

- (๑๑) การเก็บรักษาเงินและทรัพย์สินของลูกค้าหรือผู้บริโภค
- (๑๒) โครงสร้างของกลุ่มบริษัทและแนวทางการกำกับดูแลกลุ่มบริษัท
- (๑๓) เรื่องอื่นใดเพื่อประโยชน์ในการกำกับดูแล ความมั่นคง

และความปลอดภัย ในการประกอบธุรกิจเป้าหมาย การคุ้มครองลูกค้าหรือผู้บริโภค หรือการส่งเสริมให้ประเทศไทยเป็นศูนย์กลางการประกอบธุรกิจทางการเงิน

มาตรา ๖๐ ผู้ประกอบธุรกิจเป้าหมายต้องมีสถานที่ประกอบธุรกิจ เป้าหมายเป็นหลักแหล่งตั้งอยู่ในบริเวณเขตพื้นที่ตามที่กำหนดในพระราชกฤษฎีกา ตามมาตรา ๓๕ และมีจำนวนและสัดส่วนของพนักงานคนไทยและคนต่างด้าวในสถานที่ ประกอบธุรกิจเป้าหมายตามที่คณะกรรมการประกาศกำหนด

มาตรา ๖๑ ในกรณีที่ผู้ประกอบธุรกิจเป้าหมายมีการเก็บรักษาเงินหรือทรัพย์สินของลูกค้ำหรือผู้บริโภคน ผู้ประกอบธุรกิจเป้าหมายต้องจัดทำบัญชีเงินหรือทรัพย์สินของลูกค้ำหรือผู้บริโภคนแยกแต่ละรายและต้องเก็บรักษาเงินหรือทรัพย์สินแยกออกจากเงินหรือทรัพย์สินของตน โดยไม่อาจนำไปใช้เพื่อการอื่นใดได้ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่คณะกรรมการประกาศกำหนด

ให้เงินหรือทรัพย์สินของลูกค้ำหรือผู้บริโภคนที่อยู่ในบัญชีของผู้ประกอบธุรกิจเป้าหมายยังคงเป็นเงินหรือทรัพย์สินของลูกค้ำหรือผู้บริโภคน

เมื่อผู้ประกอบธุรกิจเป้าหมายตกเป็นลูกหนี้ตามคำพิพากษา ถูกศาลสั่งพิทักษ์ทรัพย์ หรือถูกทางการหรือหน่วยงานที่มีหน้าที่กำกับดูแลตามกฎหมายอื่น สั่งระงับการดำเนินกิจการบางส่วนหรือทั้งหมด ให้นำบทบัญญัติเกี่ยวกับการคุ้มครองเงินหรือทรัพย์สินของลูกค้ำหรือผู้บริโภคนตามความในมาตรา ๔๓ มาตรา ๔๔ มาตรา ๔๕ และมาตรา ๔๖ แห่งพระราชบัญญัติสัญญาซื้อขายล่วงหน้า พ.ศ. ๒๕๔๖ มาใช้บังคับแก่ลูกค้ำหรือผู้บริโภคน และเงินหรือทรัพย์สินที่ถือว่าเป็นของลูกค้ำหรือผู้บริโภคน แล้วแต่กรณี โดยอนุโลม ในการนี้ให้สันนิษฐานว่ารายการและจำนวนเงินหรือทรัพย์สินของลูกค้ำหรือผู้บริโภคน ซึ่งปรากฏตามบัญชีที่ผู้ประกอบธุรกิจเป้าหมายจัดทำขึ้นตามวรรคหนึ่ง เป็นรายการและจำนวนที่ถูกต้อง เว้นแต่จะพิสูจน์ให้เห็นเป็นอย่างอื่น ทั้งนี้ ลูกค้ำหรือผู้บริโภคนและเงินหรือทรัพย์สินที่ถือว่าเป็นของลูกค้ำหรือผู้บริโภคนให้เป็นไปตามที่คณะกรรมการกำหนด

มาตรา ๖๒ ห้ามมิให้ผู้ประกอบธุรกิจเป้าหมายตั้งหรือยอมให้บุคคลซึ่งมีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๔๐ เป็นหรือทำหน้าที่เป็นกรรมการ ผู้มีอำนาจในการจัดการ หรือผู้ถือหุ้นรายใหญ่ของผู้ประกอบธุรกิจเป้าหมาย

มาตรา ๖๓ การแต่งตั้งกรรมการ หรือผู้มีอำนาจในการจัดการของผู้ประกอบธุรกิจเป้าหมาย จะต้องได้รับความเห็นชอบจากผู้อำนวยการก่อน ไม่ว่าจะเป็นการแต่งตั้งบุคคลใหม่หรือแต่งตั้งบุคคลเดิมให้ดำรงตำแหน่งต่อไป ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ เงื่อนไข หรือระยะเวลาที่สำนักงานประกาศกำหนด

ในกรณีที่ปรากฏในภายหลังว่าบุคคลตามวรรคหนึ่งมีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๔๐ ให้สำนักงานเพิกถอนความเห็นชอบที่ได้ให้ไว้แล้วได้ และให้ผู้ประกอบธุรกิจเป้าหมายเสนอชื่อบุคคลอื่นแทนเพื่อขอรับความเห็นชอบจากผู้อำนวยการภายในสิบห้าวัน นับแต่วันที่ถูกละเมิดความเห็นชอบ

มาตรา ๖๔ ห้ามมิให้ผู้ประกอบธุรกิจเป้าหมายจำหน่ายหุ้นของตนแก่บุคคลใดจนเป็นเหตุให้บุคคลนั้นเป็นผู้ถือหุ้นรายใหญ่ เว้นแต่ได้รับอนุญาตจากผู้อำนวยการหรือเป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่สำนักงานประกาศกำหนด

มาตรา ๖๕ ห้ามมิให้บุคคลใดถือหุ้นหรือมีไว้ซึ่งหุ้นของผู้ประกอบธุรกิจเป้าหมายแห่งใดแห่งหนึ่งไม่ว่าโดยทางตรงหรือทางอ้อมเกินร้อยละสิบของจำนวนหุ้นที่จำหน่ายได้แล้วทั้งหมด เว้นแต่ได้รับอนุญาตจากผู้อำนวยการหรือเป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่สำนักงานประกาศกำหนด

จำนวนหุ้นตามวรรคหนึ่ง ให้รวมถึงหุ้นของผู้เกี่ยวข้องกับบุคคลตามวรรคหนึ่งถืออยู่หรือมีไว้ด้วย

หุ้นตามวรรคหนึ่งไม่รวมถึงหุ้นบุริมสิทธิที่ไม่มีสิทธิออกเสียง

มาตรา ๖๖ บุคคลใดได้มาซึ่งหุ้นของผู้ประกอบธุรกิจเป้าหมายแห่งใดแห่งหนึ่งจนเป็นเหตุให้จำนวนหุ้นที่ตนถืออยู่หรือมีไว้เป็นไปโดยฝ่าฝืนมาตรา ๖๔ บุคคลนั้นจะต้องนำหุ้นในส่วนที่เกินออกจำหน่ายแก่บุคคลอื่นภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่ได้รับหุ้นนั้นมา เว้นแต่จะได้รับการผ่อนผันจากผู้อำนวยการซึ่งจะผ่อนผันได้อีกไม่เกินเก้าสิบวัน

ในกรณีที่บุคคลตามวรรคหนึ่งไม่จำหน่ายหุ้นในส่วนที่เกินภายในเวลาที่กำหนดตามวรรคหนึ่ง ให้สำนักงานร้องขอต่อศาลให้มีคำสั่งให้ขายหุ้นในส่วนที่เกินดังกล่าว และถ้าศาลเห็นว่าการถือหุ้นหรือมีไว้ซึ่งหุ้นนั้นเป็นการฝ่าฝืนมาตรา ๖๔ ให้ศาลมีอำนาจสั่งให้ขายทอดตลาดหรือขายโดยวิธีอื่นก็ได้

มาตรา ๖๗ บุคคลใดถือหุ้นหรือมีไว้ซึ่งหุ้นของผู้ประกอบธุรกิจเป้าหมายใดโดยฝ่าฝืนมาตรา ๖๔ บุคคลนั้นจะยกเอาการถือหุ้นในส่วนที่เกินนั้นไต่ถามต่อผู้ประกอบธุรกิจเป้าหมายดังกล่าวมิได้ และผู้ประกอบธุรกิจเป้าหมายนั้นจะจ่ายเงินปันผลหรือผลตอบแทนอื่นใดให้แก่บุคคลนั้น หรือให้บุคคลนั้นออกเสียงลงคะแนนในที่ประชุมผู้ถือหุ้นตามจำนวนหุ้นในส่วนที่เกินมิได้

ในกรณีที่บุคคลตามวรรคหนึ่งได้รับหุ้นมาโดยสุจริตจากการรับมรดก หากผู้ประกอบธุรกิจเป้าหมายนั้นได้ประกาศจ่ายเงินปันผลในช่วงระยะเวลาเก้าสิบวันนับแต่วันที่ได้รับหุ้นมาหรือภายในระยะเวลาที่ได้รับการผ่อนผันจากผู้อำนวยการตามมาตรา ๖๖ ให้มีสิทธิรับเงินปันผลในหุ้นส่วนที่เกินตามมาตรา ๖๔ ได้ แต่บุคคลนั้นจะออกเสียงลงคะแนนในที่ประชุมผู้ถือหุ้นตามจำนวนหุ้นในส่วนที่เกินมิได้

มาตรา ๖๘ เพื่อประโยชน์ในการปฏิบัติตามมาตรา ๖๔ และมาตรา ๖๖ ให้ผู้ประกอบการธุรกิจเป้าหมายตรวจสอบทะเบียนผู้ถือหุ้นทุกครั้งก่อนการประชุมผู้ถือหุ้นหรือก่อนจ่ายเงินปันผลหรือผลตอบแทนอื่นใดแก่ผู้ถือหุ้น แล้วให้แจ้งผลการตรวจสอบต่อสำนักงานตามหลักเกณฑ์ที่สำนักงานประกาศกำหนด

ในกรณีที่ปรากฏว่าผู้ถือหุ้นรายใดฝ่าฝืนมาตรา ๖๔ ให้ผู้ประกอบการธุรกิจเป้าหมายมีหนังสือแจ้งให้ผู้ผู้นั้นดำเนินการจำหน่ายหุ้นในส่วนที่เกินภายในเวลาที่กำหนดตามมาตรา ๖๖ พร้อมกับแจ้งให้สำนักงานทราบด้วย

มาตรา ๖๙ เมื่อปรากฏว่าผู้ประกอบการธุรกิจเป้าหมายไม่ประกอบธุรกิจหรือหยุดประกอบธุรกิจเป้าหมาย โดยไม่เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่คณะกรรมการประกาศกำหนด ให้คณะกรรมการโดยคำแนะนำของสำนักงานมีอำนาจเพิกถอนการอนุญาตผู้ประกอบการธุรกิจเป้าหมายนั้นได้

สำนักงานมีอำนาจสั่งให้ผู้ประกอบการธุรกิจเป้าหมายที่หยุดประกอบธุรกิจตามวรรคหนึ่งต้องปฏิบัติตามอย่างหนึ่งอย่างใดเพื่อคุ้มครองประโยชน์ของลูกค้าหรือผู้บริโภครด้วยก็ได้

ผู้ประกอบการธุรกิจเป้าหมายใดประสงค์จะหยุดประกอบธุรกิจเป้าหมายเป็นการชั่วคราว ผู้ประกอบการธุรกิจเป้าหมายนั้นต้องได้รับอนุญาตจากคณะกรรมการก่อน ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่คณะกรรมการประกาศกำหนด

มาตรา ๗๐ เมื่อปรากฏว่าผู้ประกอบการธุรกิจเป้าหมายมีฐานะทางการเงินหรือการดำเนินงานที่อาจก่อให้เกิดความเสียหายแก่ประชาชน หรือฝ่าฝืนหรือละเลยไม่ปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้ หรือหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่คณะกรรมการหรือสำนักงานประกาศกำหนดตามพระราชบัญญัตินี้ ให้สำนักงานมีอำนาจสั่งให้ผู้ประกอบการธุรกิจเป้าหมายนั้นแก้ไขให้ถูกต้องภายในระยะเวลาที่กำหนด

หากผู้ประกอบการธุรกิจเป้าหมายไม่ดำเนินการตามวรรคหนึ่ง ให้สำนักงานมีอำนาจสั่งให้ผู้ประกอบการธุรกิจเป้าหมายระงับการดำเนินงานทั้งหมดหรือแต่บางส่วนเป็นการชั่วคราวภายในระยะเวลาที่กำหนดเพื่อดำเนินการแก้ไขให้ถูกต้อง ในการนี้ สำนักงานจะกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขใด ๆ ให้ผู้ประกอบการธุรกิจเป้าหมายปฏิบัติเพื่อประโยชน์ในการแก้ไขฐานะทางการเงินหรือการดำเนินงานของผู้ประกอบการธุรกิจเป้าหมายนั้นด้วยก็ได้

หากผู้ประกอบการธุรกิจเป้าหมายยังคงฝ่าฝืนไม่ดำเนินการตามความในวรรคสอง หรือกระทำความผิดซ้ำอีก สำนักงานอาจเสนอให้คณะกรรมการพิจารณาเพิกถอนการอนุญาต ในการนี้ คณะกรรมการอาจสั่งให้ผู้ประกอบการธุรกิจเป้าหมายนั้นต้องปฏิบัติตามอย่างหนึ่งอย่างใดเพื่อคุ้มครองประโยชน์ของลูกค้าหรือผู้บริโภครก่อนก็ได้

ในกรณีที่สำนักงานพิจารณาแล้วเห็นว่า ผู้ประกอบธุรกิจเป้าหมายมีฐานะทางการเงินหรือการดำเนินงานที่อาจก่อให้เกิดความเสียหายแก่ประชาชน หรือฝ่าฝืนหรือละเลยไม่ปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้ หรือหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่คณะกรรมการหรือสำนักงานประกาศกำหนดซึ่งจะส่งผลกระทบต่ออย่างร้ายแรงแก่ประชาชนและผู้ประกอบธุรกิจเป้าหมายไม่สามารถแก้ไขฐานะทางการเงินหรือการดำเนินงานดังกล่าวได้ สำนักงานอาจเสนอให้คณะกรรมการพิจารณาเพิกถอนการอนุญาตของผู้ประกอบธุรกิจเป้าหมายได้ ในการนี้ คณะกรรมการอาจสั่งให้ผู้ประกอบธุรกิจเป้าหมายที่ถูกเพิกถอนการอนุญาตนั้นต้องปฏิบัติตามหนึ่งอย่างใดเพื่อคุ้มครองประโยชน์ของลูกค้ำหรือผู้บริโภคของผู้ประกอบธุรกิจเป้าหมายด้วยก็ได้

มาตรา ๗๑ ในกรณีที่การทำธุรกรรม การดำเนินกิจการ หรือการดำเนินการใดเกี่ยวกับธุรกิจเป้าหมายอาจส่งผลกระทบต่อความมั่นคง เสถียรภาพทางเศรษฐกิจ ระบบการเงินของประเทศ หรือประโยชน์ของประชาชนอย่างมีนัยสำคัญ ให้คณะกรรมการมีอำนาจประกาศห้ามผู้ประกอบธุรกิจเป้าหมายทำธุรกรรมอย่างหนึ่งอย่างใดเกี่ยวกับธุรกิจเป้าหมาย สั่งระงับการดำเนินกิจการหรือการดำเนินการทั้งหมดหรือแต่บางส่วนของผู้ประกอบธุรกิจเป้าหมาย หรือเพิกถอนการอนุญาตผู้ประกอบธุรกิจเป้าหมายนั้นได้

คณะกรรมการอาจสั่งให้ผู้ประกอบธุรกิจเป้าหมายตามวรรคหนึ่งต้องปฏิบัติตามหนึ่งอย่างใดเพื่อคุ้มครองประโยชน์ของลูกค้ำหรือผู้บริโภคด้วยก็ได้

ในกรณีที่มีเหตุตามวรรคหนึ่ง ธนาคารแห่งประเทศไทย สำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ หรือสำนักงานคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัย อาจมีข้อเสนอแนะต่อคณะกรรมการเพื่อให้คณะกรรมการพิจารณาใช้อำนาจตามวรรคหนึ่งก็ได้

หมวด ๗

พนักงานเจ้าหน้าที่

มาตรา ๗๒ ในการปฏิบัติหน้าที่ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจดังต่อไปนี้

(๑) เข้าไปในสถานที่ประกอบธุรกิจหรือสถานที่ตั้งของผู้ประกอบธุรกิจเป้าหมาย หรือสถานที่ซึ่งรวบรวมหรือประมวลข้อมูลของผู้ประกอบธุรกิจเป้าหมาย ดังกล่าวด้วยเครื่องคอมพิวเตอร์หรือเครื่องมืออื่นใด ในระหว่างเวลาพระอาทิตย์ขึ้นถึงพระอาทิตย์ตกหรือในเวลาทำการของสถานที่นั้น เพื่อตรวจสอบกิจการ สินทรัพย์ และหนี้สินของผู้ประกอบธุรกิจเป้าหมาย รวมทั้งสมุดบัญชี เอกสาร หลักฐาน หรือข้อมูลเกี่ยวกับผู้ประกอบธุรกิจเป้าหมาย

(๒) เข้าไปในสถานที่ใดในระหว่างเวลาพระอาทิตย์ขึ้นจนถึงพระอาทิตย์ตก หรือในเวลาทำการของสถานที่นั้นเพื่อทำการตรวจสอบสมุดบัญชี เอกสาร หลักฐาน หรือข้อมูลอื่นที่อาจเกี่ยวข้องกับการกระทำอันเป็นความผิดตามพระราชบัญญัตินี้

(๓) ตรวจสอบหรือเข้าถึงระบบคอมพิวเตอร์ ข้อมูลคอมพิวเตอร์ ข้อมูลจราจรทางคอมพิวเตอร์ หรืออุปกรณ์ที่ใช้เก็บข้อมูลคอมพิวเตอร์ของผู้ประกอบธุรกิจ เป้าหมาย เพื่อตรวจสอบหลักฐานหรือข้อมูลอื่นใดเกี่ยวกับผู้ประกอบธุรกิจเป้าหมาย

(๔) สั่งให้กรรมการ พนักงาน ลูกจ้าง หรือผู้สอบบัญชีของผู้ประกอบธุรกิจ เป้าหมาย หรือผู้รวบรวมหรือประมวลผลข้อมูลของผู้ประกอบธุรกิจเป้าหมายด้วยเครื่อง คอมพิวเตอร์หรือเครื่องมืออื่นใด มาให้ถ้อยคำ หรือส่งสำเนาหรือแสดงสมุดบัญชี เอกสาร ดวงตรา หรือหลักฐานอื่นเกี่ยวกับกิจการ การดำเนินงาน สินทรัพย์ และหนี้สิน ของผู้ประกอบธุรกิจเป้าหมาย หรือสั่งให้บุคคลดังกล่าวส่งข้อมูลคอมพิวเตอร์หรือ ข้อมูลจราจรทางคอมพิวเตอร์ที่เกี่ยวข้องด้วยก็ได้

(๕) สั่งให้บุคคลใด ๆ ที่จะเป็นประโยชน์ต่อการปฏิบัติหน้าที่ของพนักงาน เจ้าหน้าที่มาให้ถ้อยคำ หรือส่งสำเนาหรือแสดงสมุดบัญชี เอกสาร หลักฐาน หรือข้อมูล อื่นใดที่เกี่ยวข้องหรือจำเป็นแก่การปฏิบัติหน้าที่ของพนักงานเจ้าหน้าที่

(๖) ยึดหรืออายัดทรัพย์สิน เอกสาร หลักฐาน หรือระบบคอมพิวเตอร์ ที่เกี่ยวข้องกับการกระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ เพื่อประโยชน์ในการตรวจสอบ หรือดำเนินคดี ทั้งนี้ การออกคำสั่งยึดหรืออายัดดังกล่าวต้องระบุเหตุผล ความจำเป็น และสิทธิของผู้ถูกยึดหรืออายัดนั้น

(๗) ปฏิบัติการอื่นใดตามที่พระราชบัญญัตินี้หรือกฎหมายอื่นบัญญัติให้เป็น หน้าที่และอำนาจของพนักงานเจ้าหน้าที่ หรือตามที่คณะกรรมการหรือผู้อำนวยการ มอบหมาย

ในการปฏิบัติหน้าที่ของพนักงานเจ้าหน้าที่ตามวรรคหนึ่ง ให้บุคคล ที่เกี่ยวข้องอำนวยความสะดวกตามสมควร

เมื่อได้เข้าไปและลงมือทำการตรวจสอบตาม (๑) หรือ (๒) แล้ว ถ้ายังดำเนินการไม่เสร็จ จะกระทำต่อไปในเวลากลางคืนหรือนอกเวลาทำการของ สถานที่นั้นก็ได้

การใช้อำนาจตาม (๕) จะต้องเป็นการกระทำต่อบุคคลที่เกี่ยวข้องโดยตรง กับเรื่องที่ต้องการตรวจสอบ และต้องได้รับความเห็นชอบจากผู้อำนวยการก่อน และพนักงานเจ้าหน้าที่ต้องกำหนดระยะเวลาอันสมควรที่จะให้บุคคลดังกล่าวปฏิบัติตาม คำสั่งได้

มาตรา ๗๓ ในการปฏิบัติหน้าที่ พนักงานเจ้าหน้าที่ต้องแสดงบัตรประจำตัวแก่บุคคลที่เกี่ยวข้อง

บัตรประจำตัวพนักงานเจ้าหน้าที่ ให้เป็นไปตามแบบที่นายกรัฐมนตรีประกาศกำหนด

มาตรา ๗๔ ในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่เป็นเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญา

หมวด ๘

โทษทางอาญา

มาตรา ๗๕ ผู้ใดประกอบธุรกิจเป้าหมายโดยมิได้รับอนุญาตตามพระราชบัญญัตินี้ ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่สองปีถึงสิบปี และปรับตั้งแต่สองแสนบาทถึงหนึ่งล้านบาท และปรับอีกไม่เกินวันละหนึ่งหมื่นบาทตลอดเวลาที่ยังฝ่าฝืนอยู่

มาตรา ๗๖ ผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๓๗ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปีหรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ และปรับอีกไม่เกินวันละหนึ่งพันบาทตลอดเวลาที่ยังฝ่าฝืนอยู่

มาตรา ๗๗ ผู้ประกอบธุรกิจเป้าหมายใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ วิธีการ หรือเงื่อนไข ตามมาตรา ๓๙ หรือฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๖๑ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินสามแสนบาท และปรับอีกไม่เกินวันละหนึ่งหมื่นบาทตลอดเวลาที่ยังมิได้ปฏิบัติให้ถูกต้อง

มาตรา ๗๘ ผู้ประกอบธุรกิจเป้าหมายใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๔๑ มาตรา ๔๕ มาตรา ๔๖ มาตรา ๕๘ หรือฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ วิธีการ เงื่อนไข หรือคำสั่งที่กำหนดตามมาตรา ๗๐ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งล้านบาท และปรับอีกไม่เกินวันละหนึ่งหมื่นบาทตลอดเวลาที่ยังมิได้ปฏิบัติให้ถูกต้อง

มาตรา ๗๙ ผู้ประกอบธุรกิจเป้าหมายใดไม่ปฏิบัติตามประกาศหรือคำสั่งตามมาตรา ๗๑ วรรคหนึ่งหรือวรรคสอง ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าแสนบาท และปรับอีกไม่เกินวันละหนึ่งหมื่นบาทตลอดเวลาที่ยังมิได้ปฏิบัติให้ถูกต้อง

มาตรา ๘๐ ผู้ใดแจ้งข้อความหรือให้ถ้อยคำอันเป็นเท็จหรือปกปิดข้อความจริงซึ่งควรบอกให้แจ้งในสาระสำคัญต่อพนักงานเจ้าหน้าที่หรือสำนักงานต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปีและปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท

มาตรา ๘๑ ผู้ใดถอน ทำให้เสียหาย ทำลาย หรือทำให้ไร้ประโยชน์ซึ่งตราหรือเครื่องหมายซึ่งพนักงานเจ้าหน้าที่ได้ประทับหรือหมายไว้ที่สิ่งนั้น ๆ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามปี หรือปรับไม่เกินสามแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๘๒ ผู้ใดทำให้เสียหาย ทำลาย ซ่อนเร้น เอาไปเสีย หรือทำให้สูญหายหรือไร้ประโยชน์ซึ่งทรัพย์สินหรือเอกสารใด ๆ อันพนักงานเจ้าหน้าที่ได้ยึดอายัดรักษาไว้ หรือสั่งให้ส่งเพื่อเป็นพยานหลักฐานหรือเพื่อบังคับการให้เป็นไปตามกฎหมายไม่ว่าพนักงานเจ้าหน้าที่จะรักษาทรัพย์สินหรือเอกสารนั้นไว้เอง หรือสั่งให้ผู้นั้นหรือผู้อื่นส่งหรือรักษาไว้ก็ตาม ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หกเดือนถึงสามปี หรือปรับตั้งแต่หกหมื่นบาทถึงสามแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๘๓ กรรมการ ผู้จัดการ หรือผู้มีอำนาจในการจัดการของผู้ประกอบธุรกิจเป้าหมายผู้ใดโดยทุจริต หลอกลวงด้วยการแสดงข้อความอันเป็นเท็จแก่ประชาชน หรือด้วยการปกปิดความจริงซึ่งควรบอกให้แก่ประชาชนทราบ และโดยการหลอกลวงดังกล่าวนั้นได้ไปซึ่งทรัพย์สินจากประชาชน ผู้ถูกหลอกลวงหรือบุคคลที่สาม หรือทำให้ประชาชนผู้ถูกหลอกลวงหรือบุคคลที่สาม ทำ ถอน หรือทำลายเอกสารสิทธิ ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่ห้าปีถึงสิบปี และปรับตั้งแต่ห้าแสนบาทถึงหนึ่งล้านบาท

มาตรา ๘๔ กรรมการ ผู้จัดการ หรือผู้มีอำนาจในการจัดการของผู้ประกอบธุรกิจเป้าหมายผู้ใดซึ่งได้รับมอบหมายให้จัดการทรัพย์สินของผู้ประกอบธุรกิจหรือทรัพย์สินที่ผู้ประกอบธุรกิจเป้าหมายเป็นเจ้าของรวมอยู่ด้วย กระทำผิดหน้าที่ของตนด้วยประการใด ๆ โดยทุจริตจนเป็นเหตุให้เกิดความเสียหายแก่ประโยชน์ในลักษณะที่เป็นทรัพย์สินของผู้ประกอบธุรกิจเป้าหมาย ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่ห้าปีถึงสิบปี และปรับตั้งแต่ห้าแสนบาทถึงหนึ่งล้านบาท

มาตรา ๘๕ กรรมการ ผู้จัดการ หรือผู้มีอำนาจในการจัดการของผู้ประกอบธุรกิจเป้าหมายผู้ใดครอบครองทรัพย์สินซึ่งเป็นของผู้ประกอบธุรกิจเป้าหมายหรือซึ่งผู้ประกอบธุรกิจเป้าหมายเป็นเจ้าของรวมอยู่ด้วย เบียดบังเอาทรัพย์สินนั้นเป็นของตนหรือบุคคลที่สามโดยทุจริต ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่ห้าปีถึงสิบปี และปรับตั้งแต่ห้าแสนบาทถึงหนึ่งล้านบาท

มาตรา ๘๖ กรรมการ ผู้จัดการ หรือผู้มีอำนาจในการจัดการของผู้ประกอบธุรกิจเป้าหมายผู้ใดเอาไปเสีย ทำให้เสียหาย ทำลาย ทำให้เสื่อมค่า หรือทำให้ไร้ประโยชน์ ซึ่งทรัพย์สินอันผู้ประกอบธุรกิจเป้าหมายมีหน้าที่ดูแลหรือที่อยู่ในความครอบครองของผู้ประกอบธุรกิจเป้าหมาย ถ้าได้กระทำเพื่อให้เกิดความเสียหายแก่ผู้อื่นหรือประชาชน ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี และปรับไม่เกินห้าแสนบาท

มาตรา ๘๗ กรรมการ ผู้จัดการ หรือผู้มีอำนาจในการจัดการของผู้ประกอบธุรกิจเป้าหมายผู้ใดกระทำการดังต่อไปนี้ โดยรู้ว่าเจ้าหน้าที่ของผู้ประกอบธุรกิจเป้าหมายหรือเจ้าหน้าที่ของบุคคลอื่น ซึ่งจะใช้สิทธิของเจ้าหน้าที่ผู้ประกอบธุรกิจเป้าหมายบังคับการชำระหนี้จากผู้ประกอบธุรกิจเป้าหมาย หรือใช้ หรือน่าจะใช้สิทธิเรียกร้องทางศาลให้ชำระหนี้ เพื่อมิให้เจ้าหน้าที่ได้รับชำระหนี้ทั้งหมดหรือบางส่วน ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่ห้าปีถึงสิบปี และปรับตั้งแต่ห้าแสนบาทถึงหนึ่งล้านบาท

(๑) ย้ายไปเสีย ซ่อนเร้น หรือโอนไปให้แก่ผู้อื่นซึ่งทรัพย์สินของผู้ประกอบธุรกิจเป้าหมาย หรือ

(๒) ลงบัญชีหรือกระทำการอื่นใดซึ่งทำให้ปรากฏว่าผู้ประกอบธุรกิจเป้าหมายเป็นหนี้ซึ่งไม่เป็นความจริง

มาตรา ๘๘ กรรมการ ผู้จัดการ หรือผู้มีอำนาจในการจัดการของผู้ประกอบธุรกิจเป้าหมายผู้ใดกระทำการหรือไม่กระทำการเพื่อแสวงหาประโยชน์ที่มีควรได้โดยชอบด้วยกฎหมายเพื่อตนเองหรือผู้อื่นอันเป็นการเสียหายแก่ผู้ประกอบธุรกิจเป้าหมาย ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่ห้าปีถึงสิบปี และปรับตั้งแต่ห้าแสนบาทถึงหนึ่งล้านบาท

มาตรา ๘๙ กรรมการ ผู้จัดการ หรือผู้มีอำนาจในการจัดการของผู้ประกอบธุรกิจเป้าหมายผู้ใดกระทำให้หรือยินยอมให้กระทำการดังต่อไปนี้ เพื่อลวงให้ผู้ประกอบธุรกิจเป้าหมายหรือผู้ถือหุ้นขาดประโยชน์อันควรได้ หรือลวงบุคคลใด ๆ ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่ห้าปีถึงสิบปี และปรับตั้งแต่ห้าแสนบาทถึงหนึ่งล้านบาท

(๑) ทำให้เสียหาย ทำลาย เปลี่ยนแปลง ตัดทอน หรือปลอมบัญชี เอกสาร หรือหลักประกันของผู้ประกอบธุรกิจเป้าหมายหรือที่เกี่ยวกับผู้ประกอบธุรกิจเป้าหมาย

(๒) ลงข้อความเท็จหรือไม่ลงข้อความสำคัญในบัญชี หรือเอกสารของผู้ประกอบธุรกิจเป้าหมาย หรือ

(๓) ทำบัญชีไม่ครบถ้วน ไม่ถูกต้อง ไม่เป็นปัจจุบัน หรือไม่ตรงต่อความเป็นจริง

มาตรา ๙๐ ความผิดตามมาตรา ๘๓ มาตรา ๘๔ มาตรา ๘๕ มาตรา ๘๖ มาตรา ๘๘ มาตรา ๘๘ หรือมาตรา ๘๙ หากผู้กระทำเป็นพนักงานของผู้ประกอบธุรกิจเป้าหมาย ต้องระวางโทษตามที่บัญญัติไว้สำหรับความผิดนั้น

มาตรา ๘๑ ผู้ใดก่อให้เกิดกรรมการ ผู้จัดการ หรือผู้มีอำนาจในการจัดการของผู้ประกอบธุรกิจเป้าหมาย กระทำความผิดตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๘๓ มาตรา ๘๔ มาตรา ๘๕ มาตรา ๘๖ มาตรา ๘๘ มาตรา ๘๘ หรือมาตรา ๘๙ ไม่ว่าจะด้วยการใช้ สิ่ง ชู่เชิญจ้าง หรือด้วยวิธีอื่นใด ต้องระวางโทษตามที่บัญญัติไว้สำหรับความผิดนั้น

มาตรา ๘๒ ผู้ใดกระทำความผิดด้วยประการใด ๆ อันเป็นการช่วยเหลือหรือให้ความสะดวกในการที่กรรมการ ผู้จัดการ ผู้มีอำนาจในการจัดการของผู้ประกอบธุรกิจเป้าหมาย กระทำความผิดตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๘๓ มาตรา ๘๔ มาตรา ๘๕ มาตรา ๘๖ มาตรา ๘๘ มาตรา ๘๘ หรือมาตรา ๘๙ ไม่ว่าจะก่อนหรือขณะกระทำความผิด ต้องระวางโทษตามที่บัญญัติไว้สำหรับความผิดนั้น ๆ เว้นแต่ผู้นั้นมิได้รู้ถึงการช่วยเหลือหรือให้ความสะดวกนั้น

มาตรา ๘๓ ผู้ใดล่วงรู้กิจการของผู้ประกอบธุรกิจเป้าหมายใดเนื่องจากการปฏิบัติตามหน้าที่และอำนาจที่กำหนดในพระราชบัญญัตินี้หรือเนื่องจากการปฏิบัติหน้าที่ในการช่วยเหลือผู้ที่ปฏิบัติตามหน้าที่และอำนาจที่กำหนดในพระราชบัญญัตินี้ อันเป็นกิจการที่ตามปกติวิสัยจะพึงสงวนไว้ไม่เปิดเผย ถ้าผู้นั้นนำไปเปิดเผยแก่บุคคลอื่น ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ความในวรรคหนึ่งมิให้ใช้บังคับแก่การเปิดเผยในกรณี ดังต่อไปนี้

(๑) การเปิดเผยตามหน้าที่หรือเพื่อประโยชน์แก่การสอบสวนหรือการพิจารณาคดี

(๒) การเปิดเผยเกี่ยวกับการกระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้

(๓) การเปิดเผยแก่ผู้สอบบัญชีของผู้ประกอบธุรกิจเป้าหมายนั้นหรือหน่วยงานในประเทศและต่างประเทศที่มีหน้าที่และอำนาจในการกำกับผู้ประกอบธุรกิจเป้าหมายนั้น

(๔) การเปิดเผยข้อมูลเพื่อประโยชน์ในการปฏิบัติหน้าที่ของหน่วยงานในประเทศและต่างประเทศที่มีหน้าที่และอำนาจในการกำกับผู้ประกอบธุรกิจเป้าหมายหรือธุรกิจทางการเงิน ตามข้อตกลงที่มีระหว่างกัน

(๕) การเปิดเผยเพื่อประโยชน์ในการแก้ไขฐานะการดำเนินงานของผู้ประกอบธุรกิจเป้าหมายนั้น

(๖) การเปิดเผยเพื่อประโยชน์ในการให้สินเชื่อของผู้ประกอบธุรกิจเป้าหมาย

(๗) การเปิดเผยความลับของลูกค้าหรือผู้บริโภคของผู้ประกอบธุรกิจเป้าหมายที่ถูกเปิดเผยต่อสาธารณชนแล้ว

(๘) การเปิดเผยความลับของลูกค้าหรือผู้บริโภคของผู้ประกอบธุรกิจเป้าหมายซึ่งลูกค้าหรือผู้บริโภคดังกล่าวให้ความยินยอมแล้ว

- (๙) การเปิดเผยให้แก่บริษัทที่อยู่ในกลุ่มธุรกิจทางการเงินเดียวกัน
 (๑๐) การเปิดเผยเพื่อประโยชน์ในการปฏิบัติตามที่กฎหมายบัญญัติไว้

มาตรา ๙๔ ผู้ใดล่วงรู้หรือได้มาซึ่งความลับของผู้ประกอบธุรกิจเป้าหมาย โดยเหตุที่เป็นผู้มีอำนาจในการจัดการหรือเป็นพนักงาน และเปิดเผยความลับนั้นในประการที่น่าจะก่อให้เกิดความเสียหายแก่บุคคลอื่นหรือประชาชน ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ความในวรรคหนึ่งมิให้ใช้บังคับกับการเปิดเผยในกรณีตามมาตรา ๙๓ วรรคสอง

มาตรา ๙๕ ในกรณีที่ผู้กระทำความผิดเป็นนิติบุคคล ถ้าการกระทำ ความผิดของนิติบุคคลนั้นเกิดจากการสั่งการหรือการกระทำของกรรมการ หรือผู้จัดการ หรือบุคคลใดซึ่งรับผิดชอบในการดำเนินงานของนิติบุคคลนั้น หรือในกรณีที่บุคคลดังกล่าว มีหน้าที่ต้องสั่งการหรือทำการและละเว้นไม่สั่งการหรือไม่ทำการจนเป็นเหตุให้ นิติบุคคลนั้นกระทำความผิด ผู้นั้นต้องรับโทษตามที่บัญญัติไว้สำหรับความผิดนั้น ๆ ด้วย

มาตรา ๙๖ ความผิดตามมาตรา ๗๗ และมาตรา ๗๘ ให้คณะกรรมการ ที่นายกรัฐมนตรืแต่งตั้งมีอำนาจเปรียบเทียบได้

คณะกรรมการที่นายกรัฐมนตรืแต่งตั้งตามวรรคหนึ่งให้มีจำนวนสามคน โดยอย่างน้อยต้องเป็นพนักงานสอบสวนตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาหนึ่งคน

เมื่อคณะกรรมการได้ทำการเปรียบเทียบ และผู้ต้องหาได้ชำระค่าปรับ ตามจำนวนและภายในระยะเวลาที่คณะกรรมการกำหนดแล้ว ให้ถือว่าคดีเลิกกัน ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

หมวด ๙

มาตรการปรับเป็นพินัย

มาตรา ๙๗ ผู้ประกอบธุรกิจเป้าหมายใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๔๒ มาตรา ๔๓ มาตรา ๖๔ หรือมาตรา ๖๘ ต้องชำระค่าปรับเป็นพินัยไม่เกินห้าแสนบาท และชำระค่าปรับเป็นพินัยอีกไม่เกินวันละห้าพันบาทตลอดเวลาที่ยังมีได้ปฏิบัติให้ถูกต้อง

มาตรา ๙๘ ผู้ประกอบธุรกิจเป้าหมายใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ เงื่อนไข วิธีการ หรือคำสั่งที่กำหนดตามมาตรา ๕๙ มาตรา ๖๓ หรือมาตรา ๖๙ วรรคสาม หรือฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๖๐ มาตรา ๖๒ หรือมาตรา ๖๙ วรรคสอง ต้องชำระ ค่าปรับเป็นพินัยไม่เกินหนึ่งล้านบาท และชำระค่าปรับเป็นพินัยอีกไม่เกินวันละ หนึ่งหมื่นบาทตลอดเวลาที่ยังมีได้ปฏิบัติให้ถูกต้อง

บทเฉพาะกาล

มาตรา ๙๙ ในวาระเริ่มแรก ให้รัฐบาลจัดสรรทุนประเดิมให้แก่สำนักงานตามความจำเป็น

มาตรา ๑๐๐ ในวาระเริ่มแรก ให้คณะกรรมการประกอบด้วยการตามตามมาตรา ๕ (๑) และ (๒) เพื่อปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ไปพลางก่อน จนกว่าจะมีการแต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิตามพระราชบัญญัตินี้

ให้ผู้อำนวยการดำเนินการให้มีการแต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิตามพระราชบัญญัตินี้ให้แล้วเสร็จภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

มาตรา ๑๐๑ ในวาระเริ่มแรก ให้ข้าราชการ พนักงาน ลูกจ้าง หรือผู้ปฏิบัติงานอื่นใดในหน่วยงานของรัฐที่นายกรัฐมนตรีแต่งตั้ง ทำหน้าที่ผู้อำนวยการตามพระราชบัญญัตินี้ไปพลางก่อน จนกว่าจะมีการแต่งตั้งผู้อำนวยการตามพระราชบัญญัตินี้ ทั้งนี้ ต้องแต่งตั้งให้แล้วเสร็จภายในหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

มาตรา ๑๐๒ ให้ดำเนินการจัดตั้งสำนักงานให้แล้วเสร็จเพื่อปฏิบัติงานตามพระราชบัญญัตินี้ ภายในหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

มาตรา ๑๐๓ ในวาระเริ่มแรก ให้นายกรัฐมนตรีเสนอต่อคณะรัฐมนตรีเพื่อพิจารณาให้ข้าราชการ พนักงาน ลูกจ้าง หรือ ผู้ปฏิบัติงานอื่นใดในส่วนราชการหรือหน่วยงานของรัฐ มาปฏิบัติงานเป็นพนักงานของสำนักงานเป็นการชั่วคราวภายในระยะเวลาที่คณะรัฐมนตรีกำหนด โดยต้องพิจารณาตกลงกับส่วนราชการหรือหน่วยงานของรัฐนั้นก่อน และข้าราชการ พนักงาน ลูกจ้าง หรือผู้ปฏิบัติงานอื่นใดนั้นต้องสมัครใจ และหัวหน้าส่วนราชการหรือหน่วยงานของรัฐต้นสังกัดได้เห็นชอบแล้ว

ให้ถือว่าข้าราชการ พนักงาน ลูกจ้าง หรือผู้ปฏิบัติงานอื่นใดในส่วนราชการหรือหน่วยงานของรัฐที่มาปฏิบัติงานในสำนักงานเป็นการชั่วคราวตามวรรคหนึ่งไม่ขาดจากสถานภาพเดิมและคงได้รับเงินเดือนหรือค่าจ้างแล้วแต่กรณี จากสังกัดเดิม ทั้งนี้ คณะกรรมการอาจกำหนดค่าตอบแทนพิเศษให้แก่ข้าราชการ พนักงาน ลูกจ้าง หรือผู้ปฏิบัติงานอื่นใดในส่วนราชการหรือหน่วยงานของรัฐตามวรรคหนึ่ง ในระหว่างปฏิบัติงานในสำนักงานด้วยก็ได้

ภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่จัดตั้งสำนักงานแล้วเสร็จ ให้สำนักงาน
ดำเนินการคัดเลือกข้าราชการ พนักงาน ลูกจ้าง หรือผู้ปฏิบัติงานอื่นใดในส่วนราชการ
หรือหน่วยงานของรัฐตามวรรคหนึ่งซึ่งสมัครใจเปลี่ยนไปเป็นพนักงานของสำนักงาน
เพื่อบรรจุเป็นพนักงานของสำนักงานต่อไป

ข้าราชการ พนักงาน ลูกจ้าง หรือผู้ปฏิบัติงานอื่นใดในส่วนราชการ
หรือหน่วยงานของรัฐผู้ใดได้รับการคัดเลือกและบรรจุตามวรรคสาม ให้มีสิทธินับระยะเวลา
ทำงานที่เคยทำงานอยู่ในสังกัดเดิมต่อเนื่องรวมกับระยะเวลาทำงานในสำนักงาน
ตามพระราชบัญญัตินี้

การบรรจุข้าราชการตามมาตรา นี้ให้ถือว่าเป็นการให้ออกจากราชการ
เพราะเลิก หรือยุบตำแหน่งตามกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการหรือกฎหมาย
ว่าด้วยกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการ

ในกรณีที่พนักงาน ลูกจ้าง หรือผู้ปฏิบัติงานอื่นใดในหน่วยงานของรัฐ
ได้รับการคัดเลือกและบรรจุตามวรรคสามได้รับสิทธิประโยชน์ใดจากสังกัดเดิม
ให้สำนักงานพิจารณาสิทธิประโยชน์ให้แก่พนักงาน ลูกจ้าง หรือผู้ปฏิบัติงานนั้นด้วย

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

.....
นายกรัฐมนตรี

อัตราค่าธรรมเนียม

๑. การขอรับใบอนุญาต	ครั้งละ ๑,๕๐๐,๐๐๐ บาท
๒. ใบอนุญาต	
ครั้งแรก	ฉบับละ ๕๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท
รายปี	ปีละ ๖,๐๐๐,๐๐๐ บาท
๓. ใบอนุญาต (ต่ออายุ) รายปี	ปีละ ๖,๐๐๐,๐๐๐ บาท
๔. ใบแทนใบอนุญาต	ฉบับละ ๘,๐๐๐ บาท